

Delta

LLOBREGAT

EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

FUNDAT EL 1977

Número 521

JULIOL 2025

Preu: 2,50 €

KADDISH

50 anys de passió pel teatre

25 *El millor servei mèdic al seu costat*
Anys

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

ASSESSORIA

40 anys

d'experiència
empresarial al
seu servei

- Administració de Finques
- Herències i Donacions
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.
Estrangeria Tramitació.

**Administració
de Finques**
**Especialistes en
Herències i Donacions**

DEMANI
INFORMACIÓ

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es - www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasores
Instagram @acmasores

LLIÇONS ESTIUENQUES

Després de l'hivernacle, tot allò que ha estat latent aflora a l'estiu amb intensitat. I naveguem -en un quadre general- de la negació del canvi climàtic als incendis de sisena generació, passant per les gotes fredes (ara són les DANA), la tensió amb la immigració, el qüestionar tot allò català, l'espectacle de la verbositat incendiària i insultant entre polítics, l'assistir diàriament al "parte" de les guerres de la infàmia, que no s'aturen... o la vergonya de Rodalies, que per molt que diguin continua igual o pitjor (per cert, Renfe acaba de destituir el seu director, l'Antonio Carmona).

Però al cor de la ciutat pratenca el que cal és batallar per mantenir la cohesió i les identitats i, alhora, perquè gaudim tots plegats del màxim benestar del dia a dia, de fer més agradable l'oci estiuenc des del més petits fins als més grans (cal cuidar de la platja d'una manera permanent!!). I tenint en compte com es presenten els estius amb aquestes calorades terribles, faria bé l'Ajuntament de preparar i encetar ja un projecte que no sigui casual i puntual sinó que vingui per quedar-s'hi i, en tot cas, per anar millorant cada any. Ens referim a protegir la ciutadania contra la calor extrema amb un projecte de ciutat a llarg termini: refugis climàtics a dintre i a fora (amb ombres al carrer, fixes i/o estacionals), més espais verds, més aigua ben administrada i amb recuperació de la freàtica quant als regs, confort tèrmic sostenible però eficaç en els edificis públics, assessorament i conscienciació permanent i visible per a la protecció dels més vulnerables, generació de protocols amb participació ciutadana...

I una de les lliçons que aquest any rebem amb més joia és el cinquantenari del Teatre Kaddish del Prat. A "Delta" ho encetem ara perquè volem que la commemoració oficial la tinguin el proper novembre, gairebé en exclusiva, els seus protagonistes. El teatre amb el seu esperit de grup i un alt nivell d'autoexigència, promou el sentiment de la cohesió i la solidaritat, ja que en definitiva el treball en equip és l'únic que pot tenir èxit. Els membres d'un elenc teatral tenen la ment disciplinada i respectuosa perquè donen la benvinguda a les diferències entre persones, són tolerants i sempre intenten entendre els altres i treballar-hi amb efectivitat, cosa molt necessària en el nostre món globalitzat. En un grup de teatre es viu una autèntica comunió emocional.

El teatre Kaddish continuarà -després de 50 anys- formant joves, oferint cultura, entretenint, creixent, unint, connectant... És la llavor del Josep Costa i d'aquells quatre que a l'inici el van seguir.

ADELINA AGUSTÍ

Presidenta de l'associació Orgull Potablava, assegura que la ciutat és tolerant amb el món LGTBQA+ sempre i quan no es traspassin certes "normalitats".

PÀGINES 8-9

IVANA SALVIDE

Ivana Salvide, neta d'immigrant i besneta d'exiliat, protagonitza un fascinant viatge circular per la història, a cavall entre el Prat i Argentina.

PÀGINA 19

AGUAS RODRÍGUEZ

Esriptora, editora i biòloga pratenca, reivindica la divulgació científica a través de la narrativa amb dosis de realisme màgic.

PÀGINA 21

DAVID RODRÍGUEZ

És l'entrenador que ha comandat l'ascens del Terlenka, per primera vegada, a Primera Catalana. Manifesta una aposta ferma per jugadors "que sentin el club i la ciutat".

PÀGINES 29-30

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep M^o Canalias

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macias • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Fernando Vecino • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• Dipòsit Legal B.48419-1977. • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TASIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

El Teatre Kaddish celebrarà el 50è aniversari en plena vitalitat artística

Parlem amb membres de diferents generacions vinculades a l'entitat

SERGI OLIVERA / Ningú millor que Josep Costa (1950-2023) -dramaturg, director, actor, professor, traductor i autèntic tòtem de la cultura pratenca- per explicar el que significa que el seu Teatre Kaddish, de qui fou fundador i alma mater durant la major part de la seva vida, arribi enguany al seu cinquantè aniversari: “quan aquell 16 de novembre de 1975 ens vam reunir per primer cop una colla amb el propòsit de crear un grup de teatre, cap de nosaltres va pensar que podria durar tant. Cap de nosaltres no sabia què passaria l'endemà. Ara continuem sense saber-ho. Però potser si mirem amb amor les fotos dels espectacles ja acabats, i les fotos dels amors també acabats, podem intuir que alguna cosa vam fer bé, que alguna cosa ens va fer viure, que alguna cosa, que ni tan sols podem anomenar, continua en nosaltres, molt a prop de nosaltres, perquè això: la vida/el teatre no s'aturi mai. Cap endavant, cap endavant sempre”.

Aquestes paraules van ser escrites per Josep Costa pel vintè aniversari de l'entitat teatral, l'any 1995, però són totalment vigents avui. Des de la retirada i la trista -i massa d'hora- mort del creador, són moltes les persones que continuen treballant de manera altruïsta per mantenir ben viva la flama del Kaddish,

Representació de Nu, de 1979. / Foto: ARXIU KADDISH

organitzant espectacles, actes i col·laborant en la vida cultural de la ciutat, fent de taller de teatre, amb més alumnes que mai, donant aixopluc a molts joves que surten amb 16 anys de l'Escola d'Arts en Viu municipal i que volen continuar la seva formació artística escènica.

Des de Delta ens hem apropiat a persones de diferents generacions vinculades a la història del Teatre Kaddish per tastar, humilment, petits glops de les seves experiències i visions sobre el passat, present i futur de l'entitat, perquè serveixi

Mai oblidaran aquell primer dia, asseguts en rotllana preguntant-se què feien allà

d'homenatge a una tasca fonamental per la cultura a la ciutat i, de retruc de regal d'aniversari d'una altra entitat del poble nascuda en aquells efervescents finals dels anys 70, quan tot estava per reconstruir -aquell grup de teatre es va crear tot just quatre dies abans de la mort del dictador-.

Sentiments

“Què us ve al cap quan us feu a la idea que el Kaddish arriba als 50 anys?” És una de les preguntes que hem fet als entrevistats. Josep Gibert va ser una de les persones que va tenir contacte amb el grup de teatre en les seves primeres passes i recorda: “aquell grapat de nois i noies joves, recitant tendres poemes, vestits de blanc o amb texans, descalços damunt les fredes ra-

joles penes de vidres trencats”.

“És sorprenent que una entitat com aquesta s'engresqui a continuar amb el projecte amb tot el que implica de gestió”, reflexiona Ceci Ràfols qui també té una llarga trajectòria lligada al Kaddish, “però si una cosa ens va deixar el Josep Costa va ser l'amor al teatre. Crec que és això el que fa que perduri”.

Un altre intèrpret i director de l'escena catalana sorgit del planter del Kaddish és Arnau Puig (president entre 2015 i 2019), qui destaca “les ganes de fer teatre que han anat passant de generació en generació des del 1975”.

Ens explica que “cada fornada ha trobat el seu espai i hem comptabilitzat més de mil persones que han tingut una etapa artística o formativa a l'entitat,

una barbaritat tenint en compte que tot s'autogestiona i que s'uneixen persones que ho fan per plaer amb altres que s'hi dediquen professionalment. Aquest caràcter obert i canviant és el que fa que sigui un projecte tan viu i potent”.

L'actriu i actual presidenta de la junta, Sheila Fernández, destaca “la celebració de la vida d'un espai que sentim casa nostra, que ens acull i ens transforma, una comunitat unida per l'amor al teatre amb ganes de créixer, expressar-nos i fer cultura. És el vincle humà el que dona sentit a tot plegat, més enllà de les obres”.

El vicepresident, Ángel Roldán ens parla “d'una festa que volen compartir amb tota la ciutadania” i mostra “agraïment per allò que significa el Kaddish en la meua formació, no només actoral sinó com a persona. Actuant he conegut a la meua dona, els meus millors amics i moltíssima gent interessant”.

El creador Francisco Lorenzo ‘Pope’, de la mateixa generació que Roldán, analitza “la gran dimensió que té l'entitat. Cinquanta anys és tota una vida. I com és d'important la gent que ha format part i el públic que ens acompanya”.

Experiències úniques

Si demanem per una selecció de records continuen florint moltes emocions: “la impressió que em va causar en Costa el primer dia, una passió i una manera d'entendre el teatre que et sac-

En un barquito de vela, (dir. Xavier Giménez Casas), 2009. / Foto: F. VECINO

seja per dins, també quan em va trucar per protagonitzar Yerma, la il·lusió immensa i el vertigen per estar a l'altura”, rememora Sheila Fernández.

“Tinc la sensació que els inicis, la descoberta del teatre, són l'època més feliç, quan entres en contacte amb aquest món, la gent que l'estima i en fa la seva passió, envoltat de persones meravelloses amb ganes de jugar, d'experimentar, disfressar-se, riure...” explica un Arnau Puig que recorda amb molta estima les seves primeres interpreta-

cions com Durmiendo en el metro, a les golfes (1999) i els primers bolos fora del Prat. “La sensació de sentir-te una mica professional era molt excitant.”

Com Sheila Fernández, Ángel Roldán destaca els instants abans de sortir a l'escenari: “nervis, mirades, abraçades i sobretot... els moments de després d'actuar, els aplaudiments, els riures, les cerveses i els petons compartits”. Josep Gibert, com a bon veterà, recorda “els seriosos i productius assajos sota la batuta del Costa,

les sortides en colla al cinema o al teatre o al Delta del Llobregat i aquells muntatges, el Nu de Kavafis al Festival de Sitges de 1977 o al Monmari del Prat el 1985 i el Poeta a Nova York de Lorca a Barcelona el 1980”.

Per la seva banda, la Ceci Ràfols es queda amb “l'aprenentatge de vida i cultura; el Costa era un pou de saviesa molt gran, per construir un personatge et posava en situació sobre el sentiment i la vivència que havies

Passa a la pàgina següent ▶

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP. 08820 El Prat de Llobregat
Tlf: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

► Ve de la pàgina anterior

d'interpretar i et portava a molts llocs, pel·lícules, músiques, llibres...”

La figura del fundador és també molt present en tots els records de l'Àngela Jové: “jo estava al grup de teatre de L'Estaca, però vaig parlar amb ell perquè tenia ganes de fer més coses. Em valorava molt i em donava oportunitats. Tot i que discutíem sovint, érem molt bons amics. Vaig fer el primer monòleg amb i des de llavors vaig continuar vinculada al Kaddish sempre que podia”. Era el Diari d'una dona boja, (1984) text de Gabriel Janer Manila. Després van venir altres moments memorables sota la direcció de Costa per l'actriu com Gertrude Stein i una senyoreta de companyia (2003, amb Blanca Pàmols) o Flor de Otoño (2004, on van rebre els elogis de l'autor del text, José María Rodríguez Méndez).

Una gran tasca cultural

Si demanem una anàlisi sobre l'aportació cultural del Kaddish al Prat durant aquestes cinc dècades d'història, surt a la llum la particular idiosincràsia de l'entitat teatral: “el que ha marcat la diferència és la manera d'entendre el teatre, la que ens va transmetre el Costa des del primer moment” -explica Sheila Fernández- “un apassionat dels autors nord-americans més alternatius, amb textos de mirada crítica, agosarada, amb humor i una forta càrrega reivindicativa. Això ha arrelat en la identitat de la companyia i hem heretat la passió per la formació, el rigor, la valentia, la passió i la llibertat. Això enriqueix la ciutat sens dubte”.

Arnau Puig destaca com el Kaddish ha sigut durant molts anys “l'únic centre de formació teatral per a adults i va ser una tasca fonamental del Josep Costa, aquesta vocació formativa, perquè no només es van crear intèrprets, també espectadors i futurs creadors. El Prat s'ha nodrit de tot això”.

Preparació de El Prat Nocturn 2022. / Foto: INMA QUESADA

Arnau Puig: “el Kaddish ha sigut durant molts anys l'únic centre de formació teatral per a adults i va ser una tasca fonamental del Josep Costa”

Afegeix que avui “continua sent un espai clau per a la formació de molts joves que pugen des de l'Escola d'Arts en Viu, oferint una segona etapa més adaptada a la seva edat, amb autonomia per crear projectes propis”. Josep Gibert valora el llegat que representa la documentació de la companyia entre els anys 1975 i 2020 donada a l'Arxiu Municipal i la biblioteca de Josep Costa amb totes les obres que tenia a casa seva el fundador, ara disponible a la seu de l'entitat a la Torre Muntadas gràcies a la feina de les sòcies que hi han treballat.

Per Ceci Ràfols “el fet de continuar fent teatre i que

aquest es valori ha costat, però s'ha aconseguit. El Josep sempre deia que la cultura és molt important i la prova de l'èxit és que hi continua passant molta gent que s'engresca a fer teatre, rebent també un aprenentatge de vida molt gran. Ajuda a superar pors i a créixer com a persona”. L'Àngela Jové també vol destacar la feina divulgativa que des del Kaddish es fa amb les representacions del Prat Nocturn per Festa Major, “on es dona a conèixer a novinguts i a pratencs de tota la vida detalls de la història del nostre poble”.

I el futur?

Qui millor per parlar del futur del Kaddish que la gent jove que forma part de l'entitat. Són els que algun dia hauran de continuar, des de la junta, el relleu de la resta de generacions que han anat mantenint la passió pel teatre al màxim nivell. És el cas de Samuel Bleda i Ariadna Izquierdo, els qui fa deu anys que estan a la companyia: “fa una mica de vertigen pensar que el

temps ha passat tan ràpidament que ja no som els mateixos, hem crescut amb l'entitat i esperem haver aportat tant com el Kaddish a nosaltres”, expliquen.

Mai oblidaran aquell primer dia, asseguts en rotllana preguntant-se què feien allà. Amb el temps han vist com tots aquells novells desconeguts han format un grup d'amics “que ens hem format no només en el terreny artístic, sinó també en valors”. Per això, destaquen com “cada cop més activitats se sumen al repertori d'actes amb la implicació de molts socis, donant espai i veu a una generació cada cop més necessitada d'art i comunitat”. Tracten de traslladar la visió de la seva generació i tenen clar que en el futur els hi tocarà “assumir les tasques necessàries per fer créixer l'entitat tant com els nostres predecessors, intentant mantenir l'essència i els valors del Kaddish, com ens han ensenyat”.

Cal tenir en compte que la gestió altruista és sempre complicada i requereix molta dedicació. “El present és fort i ple d'il·lusió”, valora 'Pope', “però el futur dependrà de la generositat que continuïn tenint les sòcies envers l'entitat. Caldrà ajudar a les persones que tinguin la valentia i l'amor de formar part de la junta, regalant-nos el seu temps i esforç”. L'actual presidenta, Sheila Fernández, conclou que “mentre hi hagi persones disposades a treballar, crear i somiar, el Kaddish continuarà viu, avançant fidel cap al somni del Costa, amb la mirada en 50 anys més de vida compartida”. A partir del 16 de novembre, data exacta de l'aniversari, durant un any sencer se celebraran actes per l'efemèride, com per exemple una exposició a la sala d'art de Torre Muntadas, l'edició d'un llibre que recollirà tota la història de la companyia, la publicació de textos inèdits d'obres teatrals i tot un seguit de peces escèniques que es representaran a diferents punts de la ciutat. Nom és ens queda desitjar un feliç aniversari i una llarga vida al Kaddish! ◀

9 de cada 10 incendis són causats per persones

Al bosc, tota imprudència és fatal.
Si fas una barbacoa pots provocar un foc.

Evitar-ho i protegir-te comença amb tu.

Si veus foc o fum, truca al 112.
Informa-te'n a incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tothom!!!

ADELINA AGUSTÍ, presidenta de l'associació Orgull Potablava

“Al Prat hi ha tolerància, però sempre i quan no sortim massa de la norma”

JAVIER MARTÍNEZ

TEXT I FOTO

Adelina Agustí (Almenar, Lleida, 1986) presideix l'associació Orgull Potablava des de fa dos anys, però porta molts més activa en la visibilització del col·lectiu LGTBIQA+ al Prat. Actualment treballa com a consultora i docent en temes d'igualtat i recursos humans tant per empreses com per centres educatius i universitats.

■ Quan i per què va néixer Orgull Potablava?

■ L'entitat va néixer oficialment el 2022. Però la necessitat ja hi era de feia anys. Anys enrere es va intentar una associació similar, i jo ja hi era, però no va acabar de funcionar perquè faltava equip i estructura. Quan va arribar la pandèmia, enmig d'aquella sensació estranya i reflexiva, vam fer una crida oberta per xarxes i vam aconseguir reunir un grup motivat. I allà va començar tot, amb una energia nova i moltes ganes de fer les coses bé.

■ I quines respostes o missió hi ha al darrere de l'entitat?

■ Bàsicament, donar visibilitat a realitats que existeixen però que no es mostren. Volem fer de mirall, que la gent digui “jo també soc això” i senti que aquí és benvinguda. Al Prat, com a qualsevol ciutat, hi ha molta pluralitat d'identitats de gènere, de relacions afectives o sexuals, de diversitats familiars... Però tot això sovint queda amagat darrere les parets de casa. Nosaltres volíem obrir portes i oferir un espai segur.

■ Amb tota la informació que hi ha i l'aparent evolució de la societat, encara, al 2025, hi ha gent que sent que no pot ser qui és?

■ Molta. Passava el 2022, passa ara i seguirà passant el 2030... Coneixem persones que ens han explicat en privat la seva identitat però que no l'han dit a la família. I d'altres que, si ens veuen pel carrer en un entorn no queer o en un espai que no sigui marcadament d'expressió de diversitat, ni ens saluden, per por a ser associades al col·lectiu. És trist, però encara hi ha moltíssima gent “a l'armari”, no només per gènere, sinó també

per orientació afectiva o sexual. I això passa aquí, al Prat.

■ Teniu alguna línia o protocol d'actuació per ajudar a aquesta persona a normalitzar la seva opció en qualsevol àmbit?

■ No pressionem ningú. Som una xarxa: si vols saltar, aquí tens un espai que t'agafa, que t'arropa. Però només si tu vols. No tothom vol o pot fer el mateix recorregut, i nosaltres no jutgem. A vegades només necessites un lloc on poder expressar-te de tant en tant. I amb això, ja en tens prou. Altres persones, des d'aquesta llibertat, fan el pas. Però cadascú a la seva manera.

■ Definiries el Prat com una ciutat oberta i tolerant?

■ Crec que hi ha una acceptació, o més aviat una tolerància, però fins un punt màxim. Jo, per exemple, tinc “cispassing” i “heteropassing”, és a dir, pel meu aspecte i estil de vida supero aquest “examen” i ningú em llegeix com a lesbiana pel carrer si no ho dic. Visc amb una altra dona, tenim un fill i una hipoteca... al cap i a la fi, seguim dins

d'una certa norma i això ens fa més acceptables. Però companyes més allunyades de la norma, com persones no binàries o una dona trans lesbiana, ho tenen més difícil. La tolerància sovint dura fins que trenques els límits de la moral tradicional. En el moment que una persona parla de ser no binària, ja rep aquest rebuig de “no em vinguis amb històries”. Tenim un company que fa drag queen, i sí que hi ha molts comentaris agressius cap a aquest estil de vida. L'any passat va actuar en una festa que vam organitzar al Cèntric, i sentíem certs comentaris de gent del carrer, justament perquè ja estàvem traspasant aquests “límits”.

■ Hi ha gent que diu “soc LGTBI-friendly” però...?

■ Exacte. Molts et diuen que no tenen problema perquè tenen un amic gai o una amiga lesbiana, però això val només si la persona encaixa dins d'un model reconeixible. Quan comences a trencar realment les caixes — com amb el gènere no binari o les expressions més dissidents — la cosa canvia. Ja no saben com encaixar-t'hi, i això incomoda.

■ Creus que la joventut actual ho té més fàcil o més difícil per trobar la seva identitat?

■ Crec que tenen més llibertat, i això és molt positiu. Però també poden tenir més dubtes, perquè han crescut en un món amb més etiquetes i més possibilitats. Per mi, això no és confusió, és riquesa. El gènere és un constructe social, no una veritat absoluta. Per tant, està bé que la gent jove es qüestionari i explori. Pots fer amb 15 anys et sents d'una manera i amb 40 d'una altra. I és perfectament vàlid. A nosaltres ens ajuda molt l'exemple de les persones amb asperger o autisme. Són persones que tenen dificultat per a les habilitats socials. No entenen, per exemple, la necessitat de saludar pel carrer, perquè aquest gest no és innat, és una construcció social. Amb el gènere els passa el mateix: no entenen per què s'han d'identificar com a noi o noia, perquè també és una cosa social.

■ Tu ho vas tenir fàcil per gestionar la teva identitat en l'entorn familiar?

■ No. Va ser cap als 14 o 15 anys quan em vaig començar a qüestionar per què era heterosexual... i em vaig adonar que no ho era. La meua família no ho va assumir fàcilment. Però amb el temps, sobretot la meua mare, ha fet el seu propi procés, i avui em fa un gran acompanyament. Quan acompanyo joves els dic: entenc que el teu camí és teu, però també has de donar temps i flexibilitat a la família si veus que té voluntat.

■ Hi ha algun suport professional dins de l'entitat?

■ Com a entitat, no podem fer atenció terapèutica. Ara bé, moltes de nosaltres som psicòlogues, educadores, treballadores socials... Així que si veiem que algú necessita acompanyament professional, el derivem al SAI del Prat. Nosaltres fem acompanyament emocional, de xarxa, que també és molt necessari.

■ Hi ha un repunt important de discursos polítics molt combatius contra el món LGTBI. I curiosament gent molt jove comença a compartir aquest corrent. Per què passa això i per què li molesta la diversitat sexual a la ultradreta?

■ Sí. S'han fet molt forts. Aquests corrents arriben perquè són missatges fàcils, directes, que arriben molt especialment a la gent jove. I nosaltres, que parlem de

“A la ultradreta li molestem perquè la diversitat trenca la seva forma fàcil de classificar les persones”

“Hem de treballar més per integrar col·lectius com el musulmà o el gitano”

“L'Ajuntament hauria d'estar més present a la fase de prevenció, no només quan hi ha conflictes”

complexitats, de diversitats, som més difícils d'escoltar. A la dreta li molesta la diversitat perquè la psicologia humana funciona per categories. Sempre que pots, tendeixes a dividir amb binarismes: blanc o negre, prim o gras. I a les forces conservadores els convé poder dividir-nos fàcilment: si ets blanc, ets espanyol; si ets negre, no ho ets, i així... Des d'entitats com la nostra hem trencat el binarisme del gènere; ja no tot és blanc o negre, sinó que pot ser rosa, lila o blau, i això a la ultradreta li molesta molt perquè no poden categoritzar. Hem rebut comentaris molt agressius només per organitzar activitats infantils amb decoració LGTBI. Ens han arribat amenaces i insults per coses com

una festa de l'escuma. La visibilitat encara molesta molt.

■ Teniu suport institucional per part de l'Ajuntament?

■ Aquest any, zero. L'únic que han fet és col·laborar amb la manifestació de l'orgull. Tota la resta —xerrades, formacions, activitats— l'hem organitzat nosaltres. Amb recursos propis, venda de marxandatge i molta col·laboració entre entitats del teixit associatiu. L'Ajuntament hauria d'estar més present a la fase de prevenció, no només quan hi ha conflictes.

■ Treballa el vostre col·lectiu per integrar-hi altres cultures o religions que tampoc semblen molt properes a acceptar el món LGTBI?

■ És un tema pendent. Sense voler, tenim una imatge molt concreta: raça blanca, edat mitjana, catalanoparlants... I això pot fer que d'altres persones no s'hi vegin reflectides. Hem intentat col·laborar amb col·lectius com el gitano o el musulmà, però sabem que hem de fer més per fer-los sentir part de l'espai. Sempre que es comparteixin els valors del col·lectiu, tothom hi té cabuda.

■ Quin és el vostre paper a les escoles?

■ Fem formacions a primària i secundària quan ens ho demanen. També col·laborem amb AFA i entitats de lleure. Però la participació és baixa, i quan parlem de temes LGTBI encara més. Encara hi ha molta feina a fer per explicar que la diversitat no és cap perill. És part de la realitat.

■ Quants sou a l'entitat i com us poden contactar?

■ Som 7 a la junta i unes 50 sòcies en total. Ens trobem al despatx del centre cívic Ribera Baixa, els dilluns a la tarda. I estem actives a Instagram i al correu electrònic: orgullpratdellobregat@gmail.com. ◀

NITS D'ESTIU
Aquí hay tomate
JULIOL 2025

05	SOPAR AMB MONÒLEG RAQUEL MONTALBO
12	SOPAR AMB RITME DJ JUANMA - SESSIÓ HOUSE DELS 90
19	ROCK & POP DJ RODRI - CLÁSICOS Y ÉXITOS
26	VIAJE MUSICAL PARA TUS SENTIDOS DJ ARIS - AFRO HOUSE

9Cèntric
FORA DE L'ORDINARI

Plaça Catalunya 39-41
08820 El Prat de Llobregat
696 651 517 - 933 795 600
9centric.com

P 1h GRATIS per a clients

“Hem d’aconseguir que els faci vergonya defensar l’ampliació de l’aeroport”

‘Ni un pam de terra’ crida a seguir-se mobilitzant, tot confiant en el veredict de Europa. El Govern demostra que no té clar com compensaria l’impacte sobre la Ricarda

N. MACÍAS / J. MARTÍNEZ / Entre el desànim de pensar que tot està dat i beneït i l’esperit de lluita “perquè junts ho podem aturar”. En aquesta dualitat es movia el dimecres 2 de juliol el públic assistent a l’assemblea convocada per la plataforma ‘Ni un pam de terra’ a la plaça Disset de Setembre. L’indret porta el nom d’una data històrica: la de la mobilització del Prat contra el desviament del riu, gairebé fa mig segle.

La derrota d’aquella lluita planava sobre els activistes, animats d’altra banda per la massiva manifestació ciutadana del 14 de juny contra l’ampliació de l’aeroport anunciada pocs dies abans pel president Salvador Illa. “En només tres dies i mig vam aconseguir que dues mil persones es concentrassin a la plaça de la Vila; estem molt gratificats per la força d’aquella manifestació”, deia un dels organitzadors.

Un projecte que no passarà pel Congrés

Els portaveus de la plataforma van desgranar les dates més significatives dels propers mesos. El calendari comença a comptar a partir de la presentació del DORA -Document de Regulació Aeroportuària-, per part d’AENA, que hauria de produir-se a finals del 2025. “L’altre filtre que ha de passar aquest projecte d’ampliació de l’aeroport és el Consell de Ministres -explicaven els activistes-, perquè en aquest cas no és necessari que l’aprovi el Congrés dels Diputats”. Això seria a mitjans de 2026.

L’últim filtre, i en el que tothom confia, és la Comissió Europea, “que ja ha advertit el

Un avió s’enlaira des de la tercera pista de l’aeroport del Prat / Foto: J.M.

Govern que abans de projectar res ha de complir amb les compensacions ambientals promeses de la construcció de la tercera pista”, explicaven els joves.

El públic prenia la paraula i alguns manifestaven la seva poca esperança en què el projecte s’aturi. “Volen una població adormida. Ens fan creure que el projecte no ens afectarà, però suposarà un canvi radical per als habitants del Prat”, assegurava algú.

“No hem d’assumir la derrota”

Des de la plataforma contestaven: “No hem d’assumir que la derrota és inevitable. Hem de fer que els hi doni vergonya defensar aquest projecte”. Un dels assistents recordava la protecció que s’ha d’exercir sobre les zones

ZEPA, avalades per Europa, o sobre la Xarxa Natura 2000. “Si cal, la zona ZEPA se la carregaran. Ja van fent mans i mànigues per construir sobre els seus límits”, explicava un representant de ‘Ni un pam de terra’.

Llum verda a pisos i hotels a tocar dels camps

I al límit ha jugat el Consell de l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) -amb majoria absoluta socialista-, que no va esperar ni una setmana després de l’anunci d’ampliació de l’aeroport per moure fitxa. L’entitat pública, que té competències en ordenació del territori, ha ressuscitat un pla urbanístic -tombat el 2020 pels tribunals per una mera formalitat- que preveu encaixar pisos, hotels i

equipaments d’ús industrial a tocar del Parc Agrari (al nord de Gavà-Mar i la zona dels Joncs, ben a prop; o al sector Salines, a Sant Boi) i d’altres espais naturals sensibles (cas del Remolar-Filipines, a Viladecans).

Més peces al trencaclosques

En aquest context de nova eufòria del totxo, i segons desvetllava El Periòdic, el govern d’Illa confirmava la intenció de contractar una empresa consultora “amb experiència europea” per redactar el projecte de compensacions ambientals per l’impacte de la tercera pista ampliada sobre la Ricarda.

Un senyal més que el Govern potser vol un pla B més enllà de les tesis de Jordi Sargatal. El secretari d’Acció Climàtica porta temps assegurant que té un pla per crear fins a 270 hectàrees -sense poder concretar a on de nous hàbitats inundables.

Per acabar-ho d’adobar, un protagonista d’honor s’afegeix a aquesta pretemporada de lliga de pistes, hotels, pisos i aiguamolls. Es tracta ni més ni menys que del Barça. El club és propietari d’una extensió de terrenys als Reguerons (la franja de terres de Viladecans que discorre entre l’outlet i les Filipines). Allà hi va projectar, el 2009, un macrocomplex esportiu i comercial, la “Ciutat del Soci”, que mai es va construir.

Aquestes parcel·les, barreja d’antics terrenys de càmping i horts en desús, són una de les opcions preferides d’Illa i Sargatal per poder crear els aiguamolls de compensació. Però encara queda partit per saber si el Barça se’ls acabarà venent a la Generalitat. I a quin preu. ◀

Avinguda del Canal: un eix una mica menys verd

Les tires de gespa previstes a la remodelació no han funcionat i l'Ajuntament ha decidit omplir els desnivells amb una imitació de terra

SERGI OLIVERA / Tots hem vist alguna vegada el mem a internet de “quan el demanes a Aliexpress vs. quan t'arriba casa”. Doncs una cosa semblant ha succeït amb part dels elements “verds” previstos en la remodelació de l'avinguda del Canal, via “pacificada” que connecta el sud i el nord de la ciutat d'una manera més amable pels vianants.

Amb el pas de poc temps, s'ha comprovat que els elements en forma de tires integrades al paviment amb terra -als quals havia de créixer gespa per incrementar la sensació “d'eix verd”- no han reeixit.

Un any i mig després de la inauguració d'una obra, finançada amb fons europeus ‘Next Generation’ i que es va allargar bastants més mesos dels previstos, s'ha constatat que l'herba no ha quallat en aquests espais. Ara, les tires han quedat només amb terra i provoquen certa sensació de perill pels vianants per possibles ensopegades per la diferència de nivell d'aquests buits amb el paviment.

Al ple municipal de juny, a pregunta de la regidora no adscrita Isabel Fernández (ex de Jóvenes Pensionistas Decidimos), -va definir el resultat final de “desastre” tant per l'efecte estètic com pel perill que suposava el primer tinent d'alcalde i responsable de Projectes Urbans i Mobilitat, Juan Pedro Pérez (PSC), va confirmar que havien donat

A dalt, comparació entre el projecte inicial (simulació de l'Ajuntament) i la realitat de les tires de gespa. A sota, acumulació de burilles de cigarreta en un parterre de l'avinguda del Canal.

/ Fotos : S. Olivera

instruccions d'omplir les tires de terra per deixar-les a nivell del paviment, reconeixent que la idea no ha funcionat.

Brutícia acumulada a les zones de jardí, un altre problema

Pel que fa a les pastilles rectangulars enjardinades sovint presenten un altre inconvenient com és l'acumulació de brutícia

entre les plantes, amb restes normalment d'embotcalls de plàstic que es queden enganxades a les branques i troncs d'una vegetació a vegades massa frondosa perquè sigui fàcil de retirar per part de les brigades de neteja. També s'observen comportaments incívics de qui fa servir aquestes zones com a cendrers. ◀

El carrer Major canvia de sentit i permet una nova sortida segura a l'autovia

R. / Des de mitjans de juliol, el tram del carrer Major que discorre entre les vies del tren i el pont del Carrefour permet sortir del Prat i incorporar-se a la C-31. L'Ajuntament ha canviat el sentit de circulació d'aquest carrer i ha reordenat la circulació a la resta del sector Urgoiti-Ponsich.

Amb la mesura, els vehicles que s'incorporin a l'autovia des

del carrer Major disposaran de més tram d'acceleració i per tant la sortida a la C-31 serà més segura.

En paral·lel, el carrer Mestre Jesús Ortí ha passat a ser només d'entrada al Prat. La intenció és que els vehicles pesants puguin accedir des del vial lateral de la C-31 a les naus del polígon sense haver de transitar per la part més residencial del barri. ◀

/ Foto: F. SERRANO

El Teatre Modern serà remodelat aquest estiu

L'Ajuntament canviarà la coberta i part de l'escenotècnia, a l'espera de finançament per fer-hi una reforma més a fons

N. MACÍAS / Durant l'estiu es faran obres de manteniment i conservació de la coberta del Teatre Modern i es retirarà el fibrociment que encara cobreix aquest equipament. La reforma la realitzarà la companyia Servicios Empresariales del Maresme SL, amb seu a Mataró, per un import de 36.229 euros amb IVA, tal i com consta en l'acta de la Junta de Govern del 30 de juny.

La Tinenta Alcalde de Cultura, Anna Martín Cuello, ha explicat a Delta que en les properes setmanes es farà una intervenció al sostre de l'edifici per reparar "les goteres que van sorgir amb les pluges de l'hivern i la primavera". També es realitzaran millores en l'escenotècnia del teatre. "És un espai que té moltíssima activitat al

Façana del Teatre Modern, a la plaça de la Vila / Foto: J. M.

llarg de l'any i ens importa que estigui en bones condicions". De fet, en algunes de les representacions dels últims mesos no ha funcionat l'aire condicionat.

A més, s'està redactat un projecte bàsic del Modern que preveu una reforma integral del teatre, a càrrec de l'arquitecte Manel Bosch Aragó, el mateix

que va realitzar la remodelació del teatre Artesà. L'estudi sobre aquesta rehabilitació general té un pressupost de 18.000 euros -IVA inclòs- però les obres no es farien de manera immediata. De fet, segons Martín Cuello, l'ajuntament vol trobar fonts de finançament provinents d'altres administracions per fer front a les importants obres del Modern. "El projecte de reforma que hem encarregat es va

fer aprofitant una subvenció", ha assegurat la Tinenta d'Alcalde. Així, la remodelació integral de l'edifici no està prevista a curt termini. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Homicidi en ple centre del Prat

S. OLIVERA / Vespre fatídic el del passat 8 de juliol a La Zonilla, una de les zones del Prat d'oci i restauració més concorregudes i cèntriques de la ciutat. J.J., de 52 anys, va ser atacat amb arma blanca mentre era a una terrassa del carrer Rosa Ribas Parellada. L'agressor es tracta presumptament de D.M.G, de 45 anys, i va ser detingut l'endemà pels Mossos d'Esquadra.

Segons ha transcendit, es va tractar d'un enfrontament directe al carrer que va involucrar al menys tres persones. Tant la víctima com l'homicida són veïns del Prat, tots dos amb historial delictiu a l'esquena, pel que s'intueix una més que probable revenja per part de l'agressor per motius que encara s'investiguen.

Un cop produïda l'acció violenta, amb la víctima ferida greument per diverses ganivetades, es van desplaçar fins al lloc dels fets tant unitats policials de Mossos i la Policia Local, que van acordonar la vorera mar del carrer afectat, entre el carrer Rector Farrés i Poch i l'avinguda Gallart i Monés, així com diverses dotacions del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), que es van endur a l'Hospital de Bellvitge a l'agredit, amb un estat de tal gravetat que moriria poques hores després.

Commodió i condemna oficial

L'impacte del succés ha estat notori a la ciutat per la seva gravetat i l'afectació en una zona tan concorreguda, encara amb llum de dia. Fonts consultades per Delta destaquen que la víctima, molt coneguda al Prat, era assídua de molts bars de la ciutat.

El presumpte homicida és veí del Prat de naixement i, segons testimonis propers, destaca també per un periple d'antecedents penals i actituds violentes.

Mentre que l'homicidi està atiant el debat tan recurrent darrerament en agendes polítiques sobre inseguretat, amb la derivada de la immigració pel mig, des de l'Ajuntament condemnen els fets i remarquen que "se circumscriu a una baralla entre tres persones" i no a una situació conflictiva a gran escala.

Recorden també que des de l'1 de juny està en marxa un dispositiu especial precisament per evitar problemes d'inseguretat i

Foto publicada per El Prat Ràdio poca estona després de l'agressió mortal / Foto: PRAT COMUNICACIÓ

convivència al voltant de la Zonilla, focus darrerament de queixes veïnals visibles a les xarxes socials. A l'acció hi participen tant la Policia Local, que reforça el patulatge, com els Mossos, amb inspeccions d'establiments i identificacions.

Incendi com a probable represàlia

Als pocs dies del succés, segons apunta el digital EICaso, un incendi en un bar de l'entorn de l'apunyament tornava a sorprendre els veïns. Els fets van ocórrer sobre les 3 de la matinada del 14 de juliol. Segons fonts policials consultades pel mitjà, tot apunta que el foc va ser intencionat, i s'investiga si és una represàlia per l'agressió mortal de la setmana anterior. ◀

Del 3 al 19 d'octubre

Del Prat al plat

La ruta de tapes del Prat

4€ Tapa amb quinto o canya Estrella Damm

Estrella Damm en recomana el consum responsable. Alc. 5,4%

Organitzadors: ESTRELLA DAMM, Policia Local del Prat de Llobregat, Ajuntament del Prat de Llobregat

Col·laboradors: Ajuntament del Prat de Llobregat, Mossos d'Esquadra

L'equador del mandat: els partits fan balanç i es preparen per al 2027

NEUS MACÍAS / Si últimament han tingut la sensació que hi ha més presència de l'habitual dels polítics al carrer, més paradetes dels partits repartint propaganda política o reben a casa fulletons, no s'equivoquen: estem a mitja legislatura. L'equador del mandat suposa el tret de sortida per a les formacions polítiques per preparar actes que els visibilitzin i on puguin explicar què han fet durant aquests dos anys.

Però els plans dels polítics pratenes han quedat involuntàriament trastocats per Salvador Illa. La compareixença del president de la Generalitat el 10 de juny anunciant l'ampliació de l'aeroport ha fet que els partits repensin les seves estratègies i, segurament sense voler, Illa li ha fet mitja campanya a Alba Bou, alcaldessa del Prat des de fa 6 mesos. Bou probablement mai no va imaginar que tindria tanta presència als platós i a la premsa, i podria així donar-se a conèixer entre la ciutadania del Prat que encara no li posava cara.

Al mes de maig, encara en la inòpia -tot i que l'anunci d'Illa ja s'albirava a l'horitzó- El Prat en Comú va instal·lar paradetes al carrer en diversos dies i es va repartir un díptic on resava 'Alba Bou, l'Alcaldessa del Prat'. A dins, un resum dels projectes que hi ha en marxa. Dies després, aquest díptic va arribar a totes les bústies.

Perfil baix des de la paella socialista

El PSC també va sortir al carrer setmanes abans, coincidint amb el segon aniversari dels comicis municipals de 2023. A les seves xarxes socials es poden veure fotografies del 17 de maig on destaquen "un dissabte vermell per xerrar amb els i les pratenques i conèixer les seves opinions". El 15 de juny es va celebrar la paella del PSC local, quan ja es coneixia la determinació d'ampliar l'aeroport. Pérez, que aquests dies ha fet front segurament als moments més complicats de la seva carrera política, va assegurar al Parc Nou que "la protecció del Delta continuaria sent" la seva prioritat. Des d'aquell dia el partit ha anat pujant stories centrades en la seva tasca municipal. Destaquen que aquest mandat ha servit per "consolidar la reestructuració del transport públic urbà, amb la implantació de la línia X2 i el bus a la platja, hem reduït la llista d'espera a les

PSC, Junts i ERC en diversos actes recents de partit. / XARXES DELS PARTITS

instal·lacions esportives i hem disminuït la xifra d'aturats a la ciutat".

El tricorni, un vermut i un beef

Qui ha agafat volada al món digital ha estat Miguel Angel Ochoa, portaveu del PP, que es passeja per Instagram amb una fluïdesa envejable. Els seus vídeos denunciant la manca d'aparcament o la brutícia de la ciu-

tat acumulen centenars de visualitzacions, i ha arribat a fer performances als plens per aconseguir imatges icòniques i pujar-les després a xarxes, com el moment en què va mostrar un tricorni.

El portaveu de Junts pel Prat, Gerard Valverde, va celebrar un vermut de mig mandat, que coincidia amb la manifestació contra l'ampliació de l'aeroport, el passat 14 de juny. Els 'juntaires' van canviar l'hora del seu vermut, i l'acte es va poder celebrar a Torre Muntades. Allà Valverde va anunciar que es presentarà a les properes eleccions sota la marca 'Estimem el Prat', un nou projecte polític "de caràcter local, que defensa el territori i s'oposa a l'actual projecte d'ampliació de l'aeroport". Valverde desplega tanta activitat a xarxes que hom diria que té molts més regidors al consistori. Sergi Berga i Sergi Asensio l'ajuden en aquest estratègia online.

Els números electorals, però, assenyalen que la primera força de l'oposició és Esquerra Republicana de Catalunya. El seu portaveu, Jordi Ibern, s'atribueix aquest paper. "Hem fet una oposició constructiva per posar les persones i el bé comú al centre de les decisions".

Vox també ha tingut presència al carrer i Joves y Pensionistas Decidimos ha protagonitzat el moment més surrealista, amb un 'beef' picabaralla- amb Gerard Valverde. "Des d'una suposada superioritat intel·lectual i acadèmica, utilitza un discurs pejoratiu i ofensiu per desacreditar-nos", diuen. El portaveu de Junts nega aquest extrem en privat però de moment calla en públic. I sembla que així seguirà. ◀

Els cinc eixos que defineixen les necessitats dels joves: nou pla local 2025-2030

Joves al voltant de la plaça Catalunya / Foto: Arxiu Ajuntament

L'emancipació, l'oci nocturn i l'educació són alguns dels pilars candents als quals s'enfrontarà l'Ajuntament

MERCÈ CABRERA / El pla local de joventut és una eina viva de canvi i millora que porta des del 2006 en actiu. El darrer programa, de 2018-2023, va suposar un gran pas en la consolidació del recull de preocupacions i necessitats dels joves de la nostra ciutat i l'actual proposta, basada en anàlisi de dades sociodemogràfiques i polítiques de Catalunya, presenta cinc eixos de treball on destaquen l'emancipació, el protagonisme jove, l'equitat i cohesió, habitatge digne i sostenibilitat mediambiental.

Cultura i oci nocturn, existeixen espais infrautilitzats?

Entre les necessitats que es van reivindicar en una de les darreres sessions -a finals de maig- a la Palmira, orientada a la franja

d'edat de 20 a 30 anys, va destacar la idea de poder disposar d'un espai autogestionat, cedit per l'Ajuntament, similar a un casal o ateneu, on poder gaudir de festes, reunions d'entitats i exposicions culturals. "Ens agradaria no haver d'agafar el transport públic per sortir a les nits, poder tenir llocs com la Ricarda per gaudir de l'oci nocturn al Prat" van referir alguns dels assistents.

"L'emprenedoria jove també necessita recursos; subvencions per tirar endavant projectes audiovisuals, literaris, musicals o de qualsevol temàtica cultural" van remarcar. "La revista municipal podria comptar amb una secció jove, escrita i dirigida per aquest col·lectiu, per difondre el talent local i fer arribar les propostes artístiques de la

ciutat, així com els instituts podrien aprofitar moltes hores de tutoria per parlar de les entitats de cultura popular i les tradicions del Prat". Fins i tot, van comentar la possibilitat de tenir uns influencers o creadors de contingut pratencs que poguessin estar becats o que rebessin un sou simbòlic a canvi d'actualitzar periòdicament les xarxes.

Regulació del lloguer i promoció del cohabitatge

"Els ajuts haurien de demanar uns requisits més flexibles, només pel fet de ser menor de 35 anys hauries de poder optar a alguna solució d'ecoliving o cohabitatge, a assumir una mínima independència dels teus pares" van explicar, tot subratllant que caldria més regulació

respecte als lloguers il·legals i els turístics, ja que, últimament, senten que el Prat es percep com una zona limitada a l'aeroport, el personal que hi treballa i el que ve a gaudir de la platja.

Educació i salut mental

En aquest apartat, van sorgir preocupacions en relació amb l'acompanyament i orientació acadèmica, els recursos per persones immigrants que necessi-

"Si no estàs acostumat a aquest àmbit, la informació psicològica no ens arriba de forma efectiva"

ten documentació o per usuaris d'educació especial. El jovent va expressar que encara manca conscienciació sobre aquestes realitats i que tant mestres com professionals sanitaris haurien de rebre més formació per a saber actuar en situacions de vulnerabilitat.

"Sabem que existeixen recursos psicològics gratuïts, però les llistes d'espera són molt llargues" van aclarir. "També és veritat que si no estàs acostumat a moure't en aquests tipus d'àmbits, la informació no arriba de forma efectiva i l'ajuda s'endarrerix; potser es fa molta campanya, però el públic objectiu no la rep adequadament".

El Delta i la platja

"Creiem que als joves ens falta educació en civisme i neteja, el canvi climàtic és una realitat que no podem amagar". Seguint el fil d'aquesta idea, van exposar que cal protegir els espais naturals de la ciutat i manifestar la cura i promoció d'activitats sostenibles i respectuoses amb el medi ambient. ◀

El tercer hotel a la zona de Cal Saio desperta un debat polític sobre el model turístic

Esquerra demana una moratòria de 12 mesos per “repensar aquest creixement”

NEUS MACÍAS / L'atorgament de la llicència per a l'edificació del tercer hotel a la zona de Cal Saio, que Delta va anunciar en primícia el passat 1 de juliol, arriba al ple municipal de la mà d'una moció presentada pel grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya. El document demana una moratòria de 12 mesos per repensar el model turístic. El portaveu de la formació, Jordi Ibern, assegura que aquesta concentració d'equipaments turístics “preocupa cada cop més la ciutadania, que veu com es reforça un model pensat des del creixement vinculat a l'aeroport i no des de les necessitats de la gent que hi viu”. El líder republicà considera que “més hotels poden significar més pisos turístics, i això és una amenaça directa al dret a l'habitatge. Si no posem fre, acabarem com altres ciutats que han vist créixer els lloguers fins a fer-los inassolibles, expulsant el jovent del seu propi poble”.

Segona ciutat del Baix pel que fa a places
El solar de l'antic restaurant Casa Alcalá albergarà aquest nou hotel, a la cantonada entre el carrer Begues i Lo Gaiter del Llobregat. L'hotel tindrà planta

L'antic restaurant Casa Alcalá ja ha estat enderrocat i és actualment un solar
/ FOTO: N.M.

baixa, tres alçades més i una planta soterrània amb aparcament, però encara es desconeixen detalls com les estrelles que tindrà. L'hotel s'afegeix així als que ja hi ha instal·lats al polígon de Cal Saio. El Sercotel Barcelona El Prat està a pocs metres, i al carrer Vila de Begur es va instal·lar un altre, l'AeroHotel Barcelona-Aeropuerto.

El Prat és el segon municipi del Baix Llobregat més important a nivell hotelier, per darrere només de Castelldefels. El tinent d'alcalde de Turisme, Juan Pedro Pérez, explicava a Delta que el

municipi compta amb gairebé 1.900 places hoteleres. “S'han multiplicat en poc temps; a l'any 2018 teníem 1.200 places”.

La proximitat a Barcelona i la presència de l'aeroport serien els factors fonamentals que fan del Prat aquesta potència turística. “Som una bona alternativa a Barcelona, i una mica millor de preu”. El canvi de classificació urbanística del polígon de Cal Saio fa uns anys hauria estat clau en aquest auge hotelier, segons Pérez. Actualment té qualificació “d'activitat econòmica i industrial”. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

On és la línia vermella?

El ple municipal de juny va escenificar en les votacions allò que ja esperàvem des que el president de la Generalitat, Salvador Illa, va fer l'anunci del nou pla -ara sí que sí- d'ampliació de l'aeroport. Ara no només retallant un tros de la Ricarda, sinó també allargant l'asfalt talment com si fos una mena de trampolí ideal per fer salts amb tirabuixó als estanyes del Remolar-Filipines.

Així va ser que vam poder veure a la sala solemne del consistori l'equip de govern de la ciutat totalment dividit respecte a una qüestió

Mantenir les parcel·les de gestió sembla encara més important que el futur de l'aeroport

que fa anys sentim que és cabdal per al nostre futur. El PSC local, ara àmpliament crèdul de les bondats del pla defensat del seu president, i els Comuns mantenint la seva postura contrària a una ampliació de pista amb afectació als espais naturals i totalment descreguts de

qualsevol promesa de compensació ambiental.

La coalició que lidera la ciutat va poder esquivar la bala d'un ple extraordinari monogràfic que hagués mostrat en exclusiva el trenca-ment d'un consens que era eixordador en la darrera legislatura. Tot i que els partits de l'oposició ho van demanar formalment, la proximitat de dates amb el ple ordinari i alguna esclatxa burocràtica va permetre finalment que la cosa quedés més diluïda dintre d'un gruixut ordre del dia, en forma de declaració institucional aprovada per Comuns, ERC,

i Junts i refusada per PSC, Vox i Joves Pensionistes.

És remarcable com els socis de govern s'esforcen per no llençar-se directament els plats pel cap per l'afer aeroport. Almenys de moment, queda clar que no els interessa pas que aquesta dissensió en un tema suposadament tan important hagi de fer arribar la sang al riu. Es pot interpretar que per sobre del futur dels entorns naturals i la salut ambiental estan les parcel·les de gestió de la ciutat.

L'alcaldesa Bou va negar cap pacte sota la taula reafirmant la seva postura contrària a l'ampliació i va voler deixar la mà estesa, sense dir noms, a arribar a un consens més ampli en el futur contra el projecte. Per la seva banda, el socialista Juan Pedro Pérez va insistir, sense mirar a ningú, que ja era millor acceptar-ho i negociar millores per la ciutat que fer “polítiques d'aparador”.

Si la cosa continua així, és lícit preguntar-nos on és la línia vermella en aquesta qüestió. De veritat és tan important llavors el que passi amb l'aeroport per la ciutat? Es podrà mantenir com si res la gestió actual de la ciutat amb aquest elefant a l'habitació molt més temps sense almenys un avís o amenaça de partir peres?

Tampoc és que des de l'oposició fiquin gran cullerada al respecte. Gerard Valverde (Junts) sí que va afirmar que la divisió representava una posició dèbil per la ciutat, mentre que Jordi Ibern (ERC) es va oferir tímidament a col·laborar, si calia, “amb la governabilitat del municipi”, qüestió que l'alcaldesa va defugir recollint només el guant de mostrar una imatge d'unitat política que el republicà va trobar a faltar durant la manifestació de Ni Un Pam de Terra del 14 de juny.

L'ABC DE LA CALOR

CONSELLS PER
A UN ESTIU SEGUR

AIRE

A l'aire lliure,
ves per l'ombra
i busca refugis
climàtics.

BEURE

A l'estiu,
hidrata't
sovint, fins i
tot sense set.

CASA

A casa, tanca
persianes de dia
i obre finestres
de nit.

SI FA CALOR, PROTEGEIX-TE.
TROBA MÉS CONSELLS A
canalsalut.gencat.cat

061/Salut
Respon

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
TOTHOM

/ Foto: ELPRAT.DIGITAL

Prêt a PORTer

Salvador Illa i els seus anuncis d'infraestructures ens regalen darrerament moments que farien les delícies de Patrycia Centeno i altres analistes de la comunicació no verbal. La darrera incursió del president en terreny pratenc va tenir lloc el passat 13 de juliol, durant la inauguració de la terminal BEST de càrrega del Port de Barcelona -que, dit sigui de pas, esgarrapa unes quantes hectàrees més al terme del Prat, de forma pactada-. Durant l'acte, Illa va lluir el mateix vestit gris ciment de tot just un mes abans, quan va anunciar la seva intenció d'ampliar l'aeroport. El color d'infraestructura que embolcallava el president contrastava amb l'outfit escollit per Alba Bou per a l'ocasió. L'alcaldessa del Prat, fugint de la protocolària americana, lluïa blusa sense mànigues i pantaló. I de quins colors? Doncs tot plegat sumava verd, blau, marró i groguenc. Els colors del Delta estampats en un vestuari que cridava "Empassa't aquesta, Illa!". I no admetrem que des del departament de protocol de l'Ajuntament ens diguin que va ser fruit de la casualitat.

Alerta sobre el terreny

Mentrestant, el mateix 13 de juliol, entitats ecologistes celebraven la seva enèsima taula rodona contra l'ampliació de l'aeroport. En aquest cas es van congrega a la segona-residencial vila de Begues. Esperem que la ubicació escollida no sigui un avançament d'on aniran les "compensacions ambientals" que encara busca en Jordi Sargatal. No seria estrany que el "pope" d'Acció Climàtica del Govern s'hagués fixat, a falta d'aigua clara a Viladecans, en el triangle d'or natural del Garraf, entre les antenes de Begues, l'antic abocador i el temple budista.

Bolets enverinats

L'alcaldre barceloní Jaume Collboni, que ben bé podria ser cosí germà de Maurici Lucena, president d'Aena, ha ficat un submarí dels grossos a casa seva. A final de juny fitxava un nou comissionat per a la gestió del turisme sostenible a la ciutat de Barcelona. El seu nom és José Antonio Donaire i resulta que és contrari a l'ampliació de l'aeroport. El nom és real, no és un personatge inventat pels Gomaespuma. La seva opinió també ho és.

A Collboni, ampliacionista convençut, li ha crescut un bolet enverinat. Però també passa a l'equip íntim d'Illa: la consellera de Salut, Olga Pané, manifestava públicament les seves reticències a l'ampliació aeroportuària, per les conseqüències que pot tenir la contaminació dels avions sobre la salut de les persones.

Calor a les aules

A finals de l'any passat l'Ajuntament anunciava accions, moltes ja executades, per millorar la climatització dels centres educatius. Abans que no ens adonem, ja tindrem al damunt el nou curs. La realitat, a les acaballes de l'estiu, és que a algun que altre institut de renom i tradició al Prat, els alumnes no s'han fregit a les aules de pur miracle, i moltes vegades sense possibilitat de fer quelcom tan senzill com abaixar unes persianes perquè els mecanismes porten mesos trencats i sense expectativa aparent de reparació. Necessitem millorar urgentment en aquesta assignatura.

► LA TIRA de PERE VENTURA

IVANA SALVIDE, neta d'emigrant i besneta d'exiliat

“Vaig créixer escoltant històries del Prat com un espai mític, de conte”

NEUS MACÍAS

Si l'enyorada Almudena Grandes fos viva, escriuria un llibre amb la història de la família de la nostra protagonista d'avui. Ivana Salvide va arribar al Prat seguint el rastre del seu avi, Francisco Salvide Marcilla, que amb 18 anys va emigrar a Argentina seguint les passes del seu pare, anarquista exiliat després de la guerra civil. Una història d'anada i tornada amb arrels també a Navarra.

■ **Acaba vostè d'arribar de Pamplona, un viatge no només per veure els Sanfermines, oi?**

■ Exacte, he estat als Sanfermines però també he fet parades a Arraiza i Miranda de Arga, d'on és originària la família Salvide. Allà he trobat partides de naixement i he pogut reconstruir l'arbre genealògic fins l'any 1700 aproximadament. El meu avi, Francisco Salvide Marcilla, ja neix al Prat l'any 1932. El seu pare, el meu besavi, era anarquista i amagava les granades al bressol del seu fill. No sé com no va esclatar cap ni una, a aquella casa! -riu Ivana. Després de la guerra va estar exiliat a França i viatja a Gènova per agafar un vaixell fins a l'Argentina. Anys després reclama que la seva dona i el seu fill es reuneixin amb ell a Argentina.

■ **El seu avi ja tenia una vida mig feta aquí. Va ser fàcil marxar?**

■ Ell tenia 18 anys i va deixar una núvia, la Lola, que es va quedar esperant que ell tornés. No sé que se n'ha fet d'ella. Ell havia après l'ofici de fuster a una fusteria del carrer Ignasi Iglesias, en uns edificis que acaben d'enderrocar, al costat d'una

Ivana Salvide va fer el viatge de tornada al Prat que el seu avi no va poder completar / Foto: QUIM TORRENT

sortida del Mercat Municipal. Al final es va casar allà, a Belén de Escobar, on es van establir, a l'Argentina interior. El Francisco i la meua àvia, la Irma Quirico, van tenir dos fills: el meu pare, Gerardo, i la meua tieta, la Sandra. I sempre van voler tornar.

■ **Sempre van tenir present Espanya?**

■ Sempre, sempre. Jo vaig créixer com si Espanya fos un país mític. Espanya i tota Europa, que ells havien viatjat molt i m'explicaven com eren altres països. Era el meu somni, visitar Europa i tornar al Prat. I llavors va entrar en escena el periodista Jaume Codina, que es va fer amic del meu pare, Gerardo Salvide. Jaume era corresponsal i va arribar a Argentina seguir les passes del meu avi. I li va aconsellar al meu pare demanar la doble nacionalitat. Així, el meu avi i el meu pare van viatjar a Espanya en tres ocasi-

ons, a intentar reprendre la seva vida aquí, en diferents èpoques vitals. Però van tenir nombrosos problemes i van acabar tornant-t'hi. De fet, jo vaig arribar al Prat quan tenia 7 o 8 anys, quan la crisi de l'any 2000. Però finalment els meus pares van decidir regressar a Argentina.

■ **Ara entra vostè a escena, en aquesta història familiar. Es fa gran a Argentina i comença a prendre decisions.**

■ Jo vaig estudiar Comerç Internacional i treballava a un banc, al BBVA. Allà havia conegut el meu company, el Maxi. Havia perdut la doble nacionalitat perquè vaig oblidar renovar-la quan vaig fer els 18 anys. I llavors la UB em va concedir una beca per estudiar a Barcelona, un Màster sobre Internacionalització de Pimes. Començo a fer de nou els tràmits per aconseguir la nacionalitat, i li explico al Maxi la proposta de la UB de venir a Es-

panya. I ell no s'ho pensa ni un moment: anem-hi, marxem. Va ser molt generós, ell deixava a Argentina molt més que jo. Vam arribar a Barcelona l'any 2019.

■ **I com es van sentir d'acollits? Ha estat fàcil, la integració?**

■ Primer vam viure a casa de la meua tieta Mercè Marcilla Roig, va ser retrobament profund. Vam estar vivint a molts llocs, el Max i jo. Tres mesos a la Torrassa, quan estava fent el Màster. També a la zona de Vallcarca; a Gràcia, prop de Joanic; al carrer Aragó. I hem tingut diverses feines. Jo ara treballa en una empresa que instal·la pantalles leds, i Max ha fet de tot: ha instal·lat calderes i ara treballa a un hotel del Passeig de Gràcia. I fa un any vam comprar un pis al Prat. I ens vam casar a l'Ajuntament. Amb tota la nostra família al voltant. Va ser com tancar un cercle. ◀

La Festa Major aposta per la música 'remember' i recupera els focs de cloenda a l'estació

Els espectacles de La Cirquera es repartiran per més places i la fira d'atraccions repetirà espai a Sant Cosme

JAVIER MARTÍNEZ / De la mateixa manera que Sant Jordi va tornar al carrer Ferran Puig, ara li toca a la Festa Major del Prat recuperar una escena icònica que es va perdre durant la pandèmia: la de centenars de persones contemplant, en companyia dels gegants i el bestiari popular, el castell de focs al pàrquing de l'estació.

És una de les novetats confirmades per l'Ajuntament del Prat, que ja té a punt el programa de Festa Major, amb el gruix de les activitats i espectacles concentrats entre el 26 i el 29 de setembre.

Cartell molt 'remember'

En l'apartat musical, la Festa Major reforça enguany l'aposta pel so 'remember', seguint la tendència, present a festivals de tot arreu, de rescatar sons dels anys vuitanta i noranta. L'escenari designat per tocar la fibra nostàlgica serà l'exterior del Julio Méndez, que, en paraules d'Anna Martín Cuello, tinenta d'alcalde de Cultura, "es consolida com a espai per a un públic no tan jove com el de l'estació".

Per l'esplanada exterior del pavelló hi passaran Los Manolos i una banda de tribut als Bee Gees. S'ensuma ja el moment de germanor d'"Amics per Sempre" i els balls del públic imitant en

Públic i gegants tornaran a compartir l'espectacle final de focs des de l'estació. / Foto: Arxiu Ajuntament, © Manolo García

Llenya al Pollo, que és de goma

Una estrena que es viurà durant la Festa Major 2025 serà la de la figura de goma en miniatura del Pollo, la bèstia més antiga de la Colla de Diables del Prat. Gràcies a un acord entre la Federació El Nus (que agrupa les colles populars) i l'Ajuntament, es fabricaran una sèrie d'unitats limitades que, fins al 18 de setembre, es poden reservar online per 35 euros. Després d'aquesta data, es podran comprar per 40 euros.

Travolta -amb més o menys estil- a ritme d'"Stayin' Alive". La banda Versión Imposible, amb més 'remakes' d'èxits, completarà l'oferta nostàlgica d'aquest escenari.

La gran novetat en l'apartat

'remember' és la visita, per primer cop, de l'escenari de Los 40 Classic, també al Julio Méndez, que oferirà una sessió d'èxits imprescindibles a càrrec dels DJ de l'emissora. Sense necessitat de signar-ho per contracte municipal, de ben segur que alguns hits de Rick Astley, Eurythmics o Pet Shop Boys ja figuren a la llista de reproducció.

Fondo d'en Peixo multiestils

El parc Fondo d'en Peixo es torna a consolidar com a caps de sorpreses reservada a tot tipus d'estil. Des de música cubana fins al neo-folklore de la cantautora Karmento, passant pels tocs folk d'El Pony Pisador o l'estil urbà dels veterans rapers pratencs Eat Meat i Zemo Ese. Lorena Álvarez, Nòvies, Svetlana, Remei de Ca la Fresca, i la banda local d'Alex Alonso & friends també passaran per aquest escenari.

Però sense dubte, un dels moments àlgids del Fondo es viurà el divendres nit -nova-

ment- a ritme de versions a càrrec de La Banda del Coche Rojo, amb el seu característic encadenament frenètic de grans èxits del pop.

La zona més jove

Sembla una paradoxa, però l'energia jove de la Festa Major segueix concentrant-se al costat dels trens de Rodalies. Per aquest escenari passaran noms com AKSIS, 31 FAM i DJ Karmela, Navas DJ + La Cantera, Yapi + 3dnan i Sergi el Combo.

Plaça de la Vila amb esclat i nostàlgia

A la plaça de la Vila, a banda de les activitats més relacionades amb la cultura popular, com l'esclat i el toc d'inici, es viurà un altre moment musical carregat de nostàlgia, tirant anys més enrere. El protagonista, el cantant Serafín Zubiri, que interpretarà un recital tribut a Nino Bravo.

Cirquera repartida i ampliada

Fora de l'apartat musical, una altra novetat és la distribució dels espectacles de La Cirquera, que es repartiran per diversos espais: pl. Catalunya, pl. Sant Jordi, jardins de Louis Braille, jardins de la Pau i Cementiri Vell. Es preveuen almenys dues actuacions diàries orientades a un públic més familiar.

Fira d'atraccions a Sant Cosme

Lluny de les intrigues d'última hora de l'any passat, l'Ajuntament confirma que la fira d'atraccions torna a ubicar-se a Sant Cosme. "Els firaires van quedar prou contents i, fins que no es concreti algun any la creació d'un recinte firal, la ubicació seguirà sent aquesta", comenta Martín Cuello. ◀

“Hi ha molt desconeixement científic i sé quins beneficis puc aportar”

Parlem amb l'escriptora, editora i biòloga pratenca **Aguas Rodriguez Prieto**

SERGI OLIVERA / Us apropem una conversa d'estiu amb l'escriptora i editora Aguas Rodríguez Prieto (Villaverde del Río, 1966), qui des de la seva infantesa, quan arriba al Prat amb només quatre anys, forja un curiós cas d'amor i dedicació per la literatura i la ciència que, avançant en paral·lel, han acabat desembocant en una singular tasca de divulgació científica des de l'escriptura narrativa i el realisme màgic, amb novel·les que compten amb diferents edicions com *Qwerty* (2013) i *Wasaps a Mila. Enamorarse* (2020). Tot plegat, combinat amb la seva actual feina com a editora al capdavant de la seva pròpia petita editorial Stenella, després de tota una vida dedicada a la creació de llibres de text de ciències per a l'educació primària.

“Des de petita recordo com a l'escola, al Príncipes de España (actual IES Estany de la Ricarda), un professor ens feia fer una redacció final als exàmens. Li agradaven els textos que escrivia i tot sovint els llegia en veu alta a la resta de cursos”, recorda l'autora. Li preguntem per l'origen d'aquesta facilitat i ens diu que no ho sap ben bé “suposo que de sèrie. Mon avi era un gran lector i em donava molts llibres, fins i tot m'atrevia amb lectures d'adults, com les històries d'Agatha Christie.”

Una carrera de ciències

El seu amor pels llibres, però, no la va fer decantar per estudis de lletres. “També era bona en matemàtiques i les ciències em van convèncer sempre més com a sortida professional. Estudiant literatura no semblava que aquells escriptors de la generació del 27 es guanyessin prou bé la vida (riu)”. Així que cursa Biologia i, capritxos del destí, la seva primera feina és per a grans editorials: “m'he dedicat molts anys a fer llibres de text per a nens. Per a mi era la combinació perfecta; poder explicar des de l'escriptura qüestions científiques de forma entenedora”.

El neguit de la literatura, però, seguia allà: “la feina m'encanta, però al final estàs sempre subjecta al que et demanen els currí-

Rodríguez és assídua a a la secció científica de la biblioteca / Foto: S. OLIVERA

culums escolars, amb molt poc marge per a la creativitat. Per això, a partir del 2012 entro en la literatura com a necessitat. M'havia plantejat escriure un llibre i començo a fer un bloc, *Aguasland* (encara en actiu) on començo a compartir articles i idees a les xarxes socials. De sobte, una foto del meu germà en un dels seus viatges va ser com un llampec, perquè em va fer veure el principi i el final d'una història. Aquí neix *Qwerty*, la meva primera novel·la”, recorda.

L'aventura literària i editorial

La primera edició de *Qwerty* l'autoedita amb la plataforma Bubok, però ràpidament veu que es venen uns 300 exemplars. És aquí quan es planteja crear el seu propi segell d'edició, Stenella, que neix el 2015 amb només una línia, la de “ciència quotidiana”

per donar millor sortida a les seves creacions. Així, el 2017 veu la llum *Reflexiones emotivas, emociones reflexivas*, un recull dels seus articles i relats curts publicats al bloc i el 2020 la novel·la romàntica *Wasaps a Mila. Enamorarse*. El 2021, arriba el projecte solidari *Un conte, una il·lusió*, que coordina amb el Casal d'Infants del Raval en plena pandèmia, amb creacions literàries per part dels nens.

Les creacions d'Aguas Rodríguez combinen la literatura amb la divulgació científica. Així, tot i que en principi les novel·les estan pensades per a públic juvenil, considera que són totalment vàlides per a adults: “hi ha molt desconeixement de la ciència i sé quins són els beneficis que puc aportar en aquest terreny. Al final són històries que introdueixen conceptes o t'obren la possibilitat a estudiar més”. Per exemple, *Qwerty*, llibre que prescriuen professors, divulga sobre física quàntica des d'exemples quoti-

dians, mentre que *Wasaps a Mila*, agafa el símil dels quarks, unes partícules més petites que els àtoms que són inseparables, com una parella d'enamorats a l'estil de Romeu i Julieta.

Tots els llibres de l'autora publicats amb Stenella tenen versió en castellà i català, traduïts per ella mateixa. El darrer és l'edició de *Qwerty Il·lustrado* (2024), pensada com a carta de presentació més atractiva per a fires literàries arreu del món, on viatja Aguas Rodríguez des que es dedica plenament a la seva pròpia aventura editorial. El 2023 va acabar el seu períple laboral amb els llibres de text per la crisi del sector: “vaig decidir llançar-me a la piscina amb Stenella, He obert una línia editorial sobre històries reals i, en total, ja comptem amb set llibres publicats de diferents autors”, explica. ◀

El pratenc Joan Busquets Grau, Medalla d'Or de l'Arquitectura

REDACCIÓ / El Consejo Superior de Colegios de Arquitectos de España (CSCAE) ha atorgat aquest 2025 la Medalla d'Or de l'Arquitectura ex aequo a Joan Busquets (El Prat, 1946) i Fernando de Terán (Madrid, 1931). Aquestes distincions es venen concedint des del 1981 i els guardons d'enguany es varen lliurar el dijous dia 3 de juliol al Teatro Fernán Gómez de Madrid.

Aquests dos arquitectes venen a expressar la importància de la pràctica de l'urbanisme com a part indissociable de l'arquitectura al servei d'una societat més justa i equilibrada. I el premi, per tant, el que vol significar en el fons és el reconeixement de l'esforç de les persones i les institucions que ennobleixen la tasca arquitectònica amb el seu treball.

Fotografia de l'àlbum familiar.

Joan Busquets es va llicenciar en arquitectura el 1969 i es va doctorar el 1975. Ha estat catedràtic de Disseny Urbà a la UPC de Barcelona fins al 2002, i des de llavors que desenvolupa la seva càtedra de Planificació i Disseny Urbà a la Universitat de Harvard, als Estats Units. És, alhora, el director del seu despatx a Barcelona BAU (Barcelona Arquitectura i Urbanisme), que va fundar el 1992. Precisament ell va ser un dels encarregats de la transformació urbanística de la Barcelona dels Jocs del '92... I, així mateix, el que ha cuidat de la reforma d'espais públics ciutadans des d'A Corunya fins a Las Palmas o des de Trento fins a Delft i La Haia, per exemple.

Té publicats molts llibres, que recullen la seva activitat docent, investigadora i professional. Pels seus mèrits, ha estat lloreat aquí i arreu, i destacariem el premi Erasmus (2011) i el CoNCA (Premi de la Cultura de Catalunya, 2011), aquest darrer a l'àmbit d'"Arquitectura i Espai Públic". ◀

El festival Soundit omple el Parc Nou d'electrònica amb llegendes del gènere

REDACCIÓ / El Parc Nou es va omplir de ritmes electrònics el cap de setmana del 18 i 19 de juliol. El festival Soundit, amb 40 edicions a l'esquena celebrades a la ciutat de Barcelona, aterrava enguany al Prat com una aposta per descentralitzar una capital saturada de festivals i trobar-ne nous espais.

Durant dos dies, prop de 70 DJ i artistes de gèneres com el house, el techno, l'ambient i l'inacabable subdivisió d'estils electrònics desfilaran pels cinc escenaris del festival. Entre ells, llegendes com Jeff Mills (1963), considerat com el pare del "Detroit techno". El cartell també compta amb altres noms de gran trajectòria com Goldie o Surgeon.

Des de l'Ajuntament desta-

quen la col·laboració, al llarg de molt temps, amb l'organització del festival, per tal de poder gaudir als escenaris d'artistes locals com Ter Steven o Ona. "També s'ha treballat amb l'equip de dinamització del barri de Sant Cosme per integrar el festival a les dinàmiques de la ciutat", destaquen des del consistori. En aquest sentit, l'organització oferirà un descompte del 50% en el preu de les entrades per a residents del Prat, tot i que en una edició limitada que es va esgotar a pocs dies de l'inici de les actuacions.

L'èxit de la proposta, amb el suport de l'ajuntament del Prat pel que fa a les àrees de Cultura, Sant Cosme i Promoció Econòmica, podria significar la repetició de l'esdeveniment

Electrònica entre arbres / Foto: SOUNDIT

Entre els més de setanta artistes hi van actuar Jeff Mills, Goldie, Surgeon o Avalon Emerson

en properes edicions. Des de l'organització del festival tot just buscaven un lloc on combinar la proposta musical electrònica amb un espai natural i sembla que l'entorn del Parc Nou ha complert amb les expectatives. ◀

Les Festes de Sant Pere i Sant Pau es consoliden amb quatre dies d'actes

Picabaralla política al ple per una moció de Junts per declarar-les com a “Festa Major d’Estiu”

SERGI OLIVERA / Amb gran protagonisme de les colles de cultura popular i tradicional del Prat entorn de la federació d’entitats El Nus, les festes de Sant Pere i Sant Pau es van consolidant any rere any com un dels moments àlgids de celebració a la ciutat, sobretot aquelles més lligades a les tradicions festives catalanes.

Aquesta vegada, els actes van anar des del dijous 26 fins al diumenge 29 de juny, incloent-hi lluïments pels carrers, tabalades, correfocs i carretillades de diables, cercavila castellera i diada d’aniversari dels Castellers del Prat, plantades i cercaviles de les colles de gegants, matinades trabucaires i tot un diumenge dedicat a les danses amb el ball del tortell del Prat amb la colla Picacrestes, l’actuació de la Roda d’Esbart Catalonia, el ball parlat del ball de Gitanes del Prat i ballades de sardanes com a colofó final.

Tot i que la plaça Xavier Ruiz, davant de La Nau de Cultura popular i apartada del nucli urbà, va acollir totes les revetlles amb música relacionades amb la festivitat, evitant així el màxim possible les cada vegada més influents molèsties veïnals, ha tornat a passar que el pas dels correfocs per alguns carrers del nucli antic continuen suscitant queixes per part d’habitants del barri, que també denuncien actituds inapropiades per part d’alguns membres de les colles de diables. Una polèmica recurrent en totes les últimes festes

Diverses imatges de Sant Pere i Sant Pau 2025 / Fotos: F. VECINO

populars, amb un encaix encara per resoldre entre les activitats amb foc i pirotècnia de tota la vida amb la sensibilitat dels veïns d’alguns carrers, que sembla que va en augment a mesura que l’activitat festiva s’incrementa a la ciutat.

Debat polític sobre la qualificació de la festa

També en relació amb Sant Pere i Sant Pau, el ple municipal de juny va debatre una moció presentada pel grup de Junts pel Prat que pretenia elevar la qualificació de l’esdeveniment a “Festa Major d’Estiu”. Una proposta que va ser rebutjada pel vot contrari de l’equip de govern Junts-PSC, tot i comptar amb el suport de la resta de grups. Els juntaires ho jus-

tificaven per dotar d’un major “prestigi cultural i simbòlic” aquesta celebració amb arrels centenàries, a la vegada que demanaven “més pressupost i suport institucional per garantir major qualitat i continuïtat de la celebració”, com per exemple, precisament, amb tasques actives de mediació veïnal i la instal·lació de lones ignífugues per protegir els carrers i habitatges de les activitats de foc, que són el punt més polèmic.

La regidora de Cultura, Anna Martín Cuello es va referir a la proposta com “d’oportunistes” i va acusar Gerard Valverde, portaveu i únic representant de Junts al ple, de “volar capitalitzar la festa”. Martín va argumentar que moltes de les qüestions reclamades a la mo-

ció ja s’han treballat o s’estan parlant amb les entitats, fet que també va recordar el portaveu d’ERC, Jordi Ibern, tot i votar a favor de la proposta conjunta.

Entre aquestes mesures es troba la feina de passar de les subvencions als convenis amb les entitats. Martín defensava també que Sant Pere i Sant Pau ha estat reconeguda per l’ajuntament “des del primer moment, quan des de El Nus la van voler recuperar”. Així i tot, la tinenta d’alcaldia refusava la idea de reconèixer la celebració com a Festa Major d’Estiu: “tenim un calendari festiu molt divers amb centenars de festes i de Festa Major hi ha

una com a tal, de caràcter laic en l’actualitat, pensada perquè tothom hi pugui participar lliurement. Aquesta no invalida la resta de festivitats que també reconeixem. Demanem que se’ns deixi treballar sense tensar l’ambient”. En la rèplica, Valverde va lamentar “la impossibilitat de dialogar res quan estàs tan radicalment en contra. Si iguals Sant Pere i Sant Pau amb la resta de festes que es fan, no hi ha punt per a la negociació”, va defensar. Des de Junts demanen més dotació econòmica i gestora per part de l’ajuntament per incrementar la potència i difusió de la festivitat, com per exemple programant concerts a més de les actuacions de cultura popular i revetlles d’entitats. ◀

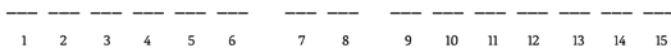
▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

LA FRASE OCULTA - CONCURS D'ESTIU

Guanya un àpat per a 2 a El Flaco, un lot de publicacions locals i una subscripció al Delta.

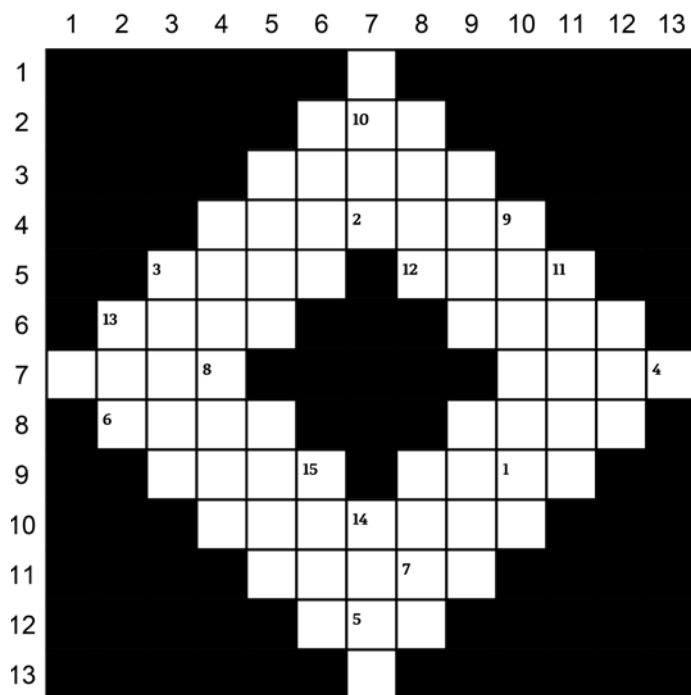
Consulteu les bases a sota.

Aquests mots encreuats amaguen una frase oculta:

HORIZONTALS: 1. Fluor. 2. Escoltar amb atenció. 3. Part d'ésser viu amb funció específica. 4. Envoltar afectuosament amb els braços. 5. Elogi, alab. Blanc, collverd, cullerot... 6. Molt bé. Que no deixa passar la llum. 7. Fa un riu. Dins de la geniva. 8. Mesura, dimensió. Fabulós nan, guardià de mines. 9. Si no és un all, és una d'aquestes. Fonamenta. 10. La dansa més bella de totes les que es fan i es desfan. 11. S'hi va al primer crit. 12. Fluid d'abella. 13. Sofre.

VERTICALS: 1. Fòsfor. 2. Rima. 3. Vocabulari. 4. Albes, aurores. 5. Instrument de vent de fusta. Cap d'un monestir. 6. On es munyen les ovelles i es fa el formatge. Coure. 7. "Tan net com la del Nyec", dita local. Semblants com gotes d'aigua. 8. Grup animal amb trets constants. Dansa. 9. Nen, noi. "Passar més que el gos del Pinyol", dita local. 10. Torna a pensar. 11. Embarcació petita de tronc buidat. 12. Pic, cúspide. 13. Victòria.

BASES:

Per concursar, envieu la frase oculta en un correu electrònic a periodicdelta@periodicdelta.cat.

També podeu fer-la arribar dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5). Teniu de temps fins al 7 de setembre. No oblideu incloure les vostres dades personals.

Entre els màxims encertants, sortejarem un àpat per a dues persones gentilesa del Restaurant El Flaco (c. Frederic Soler, 12), un lot de publicacions locals gentilesa d'Amics d'El Prat i una subscripció anual al periòdic Delta. En el proper número s'informarà dels guanyadors. Sort i molt bon estiu!

Hi col·laboren

▶ ARC DE SANT MARTÍ per VICENÇ TIERRA

La inclusió

El públic està a baix, en un espai com si fos un fossar. Les actuacions són enfront i a dalt, perquè res no t'impedeixi la visió de l'espectacle. La sala és fosca i hermètica. Tothom estem pendents a la Capsa de l'inici d'una de les festes de final de curs de l'Escola d'Arts en Viu, amb una mica d'impaciència, la típica dels espectadors. Però de seguida ja es comencen a veure les ombres (gairebé xineses) que es van movent per l'escenari, ombres molt fosques, emmarcades dintre d'un espectre de llum blavosa i difusa. Algun so esporàdic i dispers ens indica que es proven els instruments o els micròfons. Sembla que es va posant ordre a l'escenari i que una bona munió de persones (més d'una dotzena) van prenent el seu lloc. Per fi s'encén tota la il·luminació que deixa veure els i les actants. A baix, la foscor total. L'actuació és la d'un dels combos -conjunts instrumentals i de veus- de música inclusiva.

Inicien la primera peça. Al cap de res ja te n'adones què passa: el que està veient i escoltant, harmònic per sobre de tot, amb temperament entusiasta i alegria pura dels nois i noies, els que tenen una discapacitat i els que els ajuden, i, igualment, els professors, que marquen la pauta... només pot ser fruit de l'amor, sí, sí, de l'amor, perquè l'amor

és un alè diví que ens fa veure la naturalesa més sublim en les criatures i les coses. I la música, que va molt més enllà que la paraula i la imatge, és capaç de promoure la felicitat absoluta en unes persones que en aquells moments se senten les protagonistes. Les noies que canten, els nois que toquen les guitarres, les noies que toquen els teclats... la professora que fa miracles amb una de les noies que vol tocar el teclat, mantenint-se al seu costat i guiant-la i donant-li el seu afecte; i és clar, això provoca que aquesta noia fugi d'estudi i faci volejar els seus braços i el seu cap tot aportant el seu propi ritme a la cançó que el grup està interpretant. Quan acaben les intervencions, amb els aplaudiments entusiastes dels presents, a l'anar desfilant cap a la sortida de l'escenari, la noia del teclat passa per davant dels micròfons i sense pensar-s'ho n'agafa un - s'atura també la marxa de la resta- i es posa a cantar la seva cançó, segurament la més seva de totes i la que ha pogut aprendre amb l'ajut de la professora, que sempre li haurà donat la mà, i, sobretot, amor. Impressionant! Emocionant! Perquè la diversitat enriqueix atès que no solament s'implementa un programa sinó que l'operació global és un autèntic compromís social.

Després, quan ja te n'has anat cap a casa, et flueixen més pensaments, reflexions i emocions. I recordes una frase de l'Alfred

García d'entre les que s'aglutinen a la seva definició de la música: "És l'eco etern de les emocions". I penses quants obstacles no han hagut de superar els professors i professores, els nois i noies que ajuden durant tot el curs, i els mateixos nois i noies amb discapacitat que s'esforcen per aconseguir -en un llarg camí- que la seva actuació sigui mereixedora de l'escalfor de tots els que assisteixin a l'acte. I quant de respecte no s'han d'intercanviar entre tots plegats perquè en cap moment dels compartits al llarg d'un curs no sorgeixin situacions amargues o mals entesos! Ha de regnar en tot moment la humilitat i la senzillesa perquè flueixi la pinya de l'equip.

Al final, no et pots estar d'afermar el convenciment que la igualtat d'oportunitats per a tothom és l'eix de la justícia social... Que les úniques discapacitats són les males actituds... Que l'exclusivitat (el luxe n'és amant d'això) està allunyada de la cohesió... Que només són desagraïts els arrogants.

Ja hem sabut per la història el que és el nazisme: l'extermini dels diferents. O el que suposa el supremacisme: la marginació absoluta dels més indefensos.

En qualsevol cas, però, dispenseu-me, que avui només volia deixar constància de les vibrants sensacions que em varen amarar una tarda de juny, cap al final de curs.

▶ MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

La revolta de quintes de 1845: una insurrecció popular en contra del servei militar

Ucraïna, Gaza o Iran són topònims ben presents a les notícies. Les guerres han estat una constant històrica i la societat pratenca les ha viscudes de diferents maneres. Si ens remuntem a fa exactament 180 anys, el Prat va viure una jornada insurreccional en contra de la militarització del seu jovent: la revolta de quintes de 1845.

El juliol de 1845 es complien cinc anys de la finalització de la Primera Guerra Carlina. El país vivia en una crisi política i econòmica constant i un any més l'Exèrcit cridava a quintes, un sistema militar obligatori imposat des de 1837.

Arreu de Catalunya es van donar aixecaments populars en contra d'aquesta militarització, i els joves pratencs s'hi van sumar, incentivats pel secretari municipal Antoni

Arenas. El 6 de juliol molts joves pratencs van iniciar el motí prenent les armes als carrabiners i refugiant-se a les muntanyes, igual que joves d'altres pobles dèltics. El pagès Pau Porcet aporta un testimoni digne de ser reproduït:

Lo endemà al Prat lo dia 7 al dilluns, y después los demás llochs, tots los fadrins, tots alborotats per sobre las quintas, esberrihats per las montañas, aquí als uns ab armas, altres ab bastons, que tot venia a ser al mateix com un ramat, és veritat, sense pastó: als uns anàbant, los altres venían, tot

*era tristor, pena y agonía. Todas las poblacions se baren alborotar per no voler se quintats*¹.

A Sant Boi, el dia 9 baixaren 500 homes armats amb 50 soldats fets presoners. A través d'una mediació, s'aconseguí evitar un enfrontament major; ja que ja havia arribat un destacament de l'exèrcit disposat a intervenir. Al Prat anaren arribant els revoltats i se'ls imposà una multa de 10,5 rals, apartant el secretari municipal del seu càrrec. Finalment, es declarà un indult general.

Aquest episodi mostra la negativa de la població a acceptar algunes de les noves dinàmiques que requeria la construcció d'un estat-nació com ho fou l'espanyol al s. XIX. A Catalunya el servei militar obligatori va comportar la politització de les classes populars, amb respostes tan variades com ara les bullangues o l'emigració a Amèrica.

¹ Llibre de polítiques i curiositats: memòries de Pau Porcet (1788-1856), pagès de Sant Boi de Llobregat, edició a cura de Jaume Codina (1995).

AMB L'AIGUA AL COLL
per MANOLITA SANZ

El petit Ramon Frederic

Ha estat un plaer de lectura i el vull compartir amb vostès. El títol és *El petit Ramon Frederic* i l'autor es diu Ramon Plandiura. He comprovat que el llibre està en diverses biblioteques. És accessible. També té bona lletra i 131 pàgines. Si s'hi posen el poden llegir en un parell de tardes. Segurament, els passarà com a mi, que els sabrà greu quan s'acabi.

És el que s'esdevé quan la lectura és un plaer. Aquí s'aconsegueix perquè la mirada és la d'un nen, un punt de vista molt descriptiu, perquè tot és un descobriment que sovint acaba en incògnita. Els grans no perden el temps explicant i els menuts comprenen que no s'hi val a repreguntar.

Ramon Frederic viu en un poble de pocs habitants i pocs recursos. El pare lluita per exercir la professió de mestre de manera digna. Tots, infants i adults s'escarrassen per treure alegria de la vida quotidiana. És un panorama que podria aplicar-se a moltes zones rurals, perquè malgrat que el món del llibre és anterior a l'existència del món digital, les desigualtats són grans i els ulls dels infants les copsen i descriuen molt bé, abans i ara.

Hi ha sobretot molt de joc en el dia a dia de Ramon Frederic. Un joc innocent o una mica brétol, sobretot quan es reuneixen en grup. M'ha fet pensar en el dret al joc, segons es reconeix en l'article 31 de la Convenció dels Drets dels Infants. Perquè, en general, els nois i les noies que surten al llibre, tenen pocs drets. Els manen i no entenen massa perquè han de fer les coses d'una manera o altra.

Hi ha també molt de caminar per anar d'una banda a l'altra del poble o fins i tot per anar a vore familiars que viuen en un altre poble. I hi ha fred, aquell fred que es fica al moll dels ossos i fa camins entre les portes i finestres que no ajusten.

Hi ha amor. L'amor envers els animals que gairebé no es pot expressar perquè només són animals; amor familiar, també contingut potser per una timidesa que comença de dalt a baix i segueix recíprocament; amor d'adolescent a adolescent, encara més poruc. Com si tot l'amor fos velat.

El petit Ramon Frederic és una alenada fresca per qualsevol d'aquests dies d'estiu xafogós que sempre aspira a ser el més calorós "des que es tenen registres". Un ajut a imaginar un món bo que segur que és possible.

ENS ESCRIUEN

L'ensurt de l'apagada

Estic escrivint aquestes quatre ratlles quan encara no hi ha per part dels responsables del Govern Central ni una resposta clara, ni una certesa real del què, com i per què va succeir l'apagada general del 28 d'abril d'enguany. El cert és que aquesta aturada del sistema elèctric va provocar greus problemes tant en el sistema de telecomunicacions, com en el de transports i en la vida quotidiana en general, ja que en un instant va quedar tot col·lapsat. I ens vàrem donar compte de quant indefensos ens trobem en aquesta situació; molta gent va entrar en pànic en trobar-se dins uns trens aturats en mig del no res, no podent carregar el cotxe de benzina per poder arribar a casa, sense accedir al pis amb l'ascensor tenint mobilitat reduïda, bloquejats per demanar ajut per telèfon, cap mena de pagament amb targetes de crèdit, ni es podia treure diners dels caixers... bé, res funcionava. Però amb tranquil·litat ens en vàrem sortir, la gent ens ho vàrem prendre amb una certa calma fins que la situació es va normalitzar. Ara ens calen explicacions sòlides.

Per què dóna la sensació que no s'estan fent els deures des de fa anys. S'han de fer els esforços necessaris per tenir una energia neta i més econòmica i cal pensar que el camí iniciat en aquest sentit s'hauria de completar quan abans, ja que la facturació que rebem per l'electricitat consumida no deixa de ser un desgavell. Mirant la factura de casa d'aquest mes d'abril, veig que del mix de generació nacional, sols el 50,8 % és d'energies renovables i penso que la xifra és baixa, ja que les altres energies utilitzades són més cares. I per altra banda, del total de la factura, sols el 39,4 % és el cost propi de l'energia consumida, la resta són impostos i altres conceptes. El país no està encara preparat per abastir-se sols d'energies netes, renovables, per més

que, repeteixo, faci anys que se'n estigui parlant. Deixem el tema pels experts, sols dono la meua opinió al respecte i em preocupa l'impacte que tot plegat està tenint en el medi ambient.

Com també em preocupa que les noves tecnologies, la Intel·ligència Artificial i el que vindrà més endavant, ben segur, si estan ben aplicades sí són d'ajut als ciutadans, però sense oblidar que en certs aspectes ens cal tenir alternatives. Posaré per exemple la situació de les grans superfícies de venda. Generalment tenen els productes en unes prestatgeries on el preu queda indicat en targeters a les mateixes, no etiquetat en cada envàs com fan els petits establiments, sinó que el preu resta inclòs en el codi de barres. Si en els caixers d'aquests supermercats els lectors del codi de barres no funcionaven, ni funcionaven tampoc els datàfons per cobrar amb targeta de crèdit, mal s'ho devien passar per poder fer cobraments. S'havia de pagar en efectiu, amb diners, si és que se'n duia a sobre, perquè dels caixers res de res. I a part, qui cuidava d'anar per les prestatgeries a copiar els preus i fer després les sumes? I si s'havia de pesar el producte que normalment es fa al mateix caixer? Bé, tot plegat va ser un tant caòtic, però ens en vàrem sortir. Penso que, qui no devia tenir cap mena de problema en aquest sentit d'atendre als clients amb l'apagada, fora en Rafel, de cal Ramonet d'en Nara, doncs sí, cap problema. Ell té les balances tradicionals en reserva, a més de la digital, i no li cal cap mena d'ordinador, ni calculadora digital, ni intel·ligència artificial per fer les sumes dels productes comprats. Amb la intel·ligència natural en té prou, és el que ve fent habitualment, és el seu tarannà de per sí, el que aplica dia a dia des de tota la vida. I els kits de supervivència que tant se'n parla, s'hauran d'ajustar a més circumstàncies de les previstes?

Pere Rodríguez i Darnés

SEGUEIX-NOS A Facebook,
Twitter i
Instagram

 facebook.com/periodicdelta
 @periodicdelta
 @periodicdelta

www.periodicdelta.cat

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

Amb aquest estiu tant calorós que estem patint, una de les alternatives per no suar ni passar calor i, de passada, veure alguns reconcs propers de la geografia era encaminar-nos a la muntanya i al bosc per anar cercant algunes ombres. En aquest sentit vam decidir dirigir-nos cap al país veí, Navarra, i concretament a la Selva d'Irati, un extens bosc de faigs i avets situat al Pirineu navarrès, que té una extensió de més de 17.000 hectàrees i està considerat el primer més gran d'Espanya i el segon més gran de Europa. Està ubicat entre les valls de Salazar i Aezcoa i també s'estén per les zones de França cap als Pirineus Atlàntics.

Es tracta de la massa forestal més gran de Navarra i un del més grans i millor conservats boscos de faigs i avets de tot Europa, solament superat per la Selva Negra (Alemanya). Malgrat haver estat explotat forestalment des del segle XVI-XVII, el respecte, la cura, la paciència i el saber fer dels habitants d'aquestes valls han fet que es conservin amb total plenitud. En aquest sentit, dins de la zona hi ha espais protegits: tota la zona d'Irati és una ZEPA (Zona d'Especial Protecció d'Aus) i també hi ha zones protegides com a Reserva Natural i Integral dintre de la totalitat de les 17.000 hectàrees de bosc.

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

A més a més dels boscos, Irati té una gran riquesa de fauna; cal destacar els cérvols i la seva brama, de la qual es pot gaudir a la tardor. Per cert, la tardor és la època ideal per gaudir també dels colors de la flora de

la zona: vermells, grocs, verds i rosats fan les excel·lències de qualsevol persona que tingui la sort d'estar en el lloc ideal i en el moment adient. Per parlar d'aus es pot destacar els ocells fusters, àguila real o trencaossos, que mica en mica agafen confiança amb els humans i, de vegades, s'apropen i es pot gaudir de la seva imatge.

Una de les alternatives amb les que igualment es pot fruit en aquesta zona és la pràctica del senderisme, amb abundants llocs ideals on apropar-se a la natura, la flora i la fauna, però sempre amb molta cura perquè als boscos

hi ha reconcs amagats meravellosos però, de vegades, perillous. En aquest sentit cal recordar que la Unió Europea té un programa de protecció pel descobriment de la planta carnívora (*Drosera Rotundifolia*) l'any 2015.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Us convidem a una trobada ocellaire...

Coneixeu els noms dels ocells més comuns al delta del Llobregat? Aquest mes us proposem que cerqueu en aquesta sopa de lletres 12 noms d'ocells comuns al nostre Delta. N'hi ha 4 en vertical, 4 en horitzontal i 4 en diagonal.

Solucions:
Verticals: fàlta, xor, blauct, puput
Horizontals: polla d'aigua, cabussat, tudó, xortiguer
Diagonal: esplugaobous, gavina, colom, ànec collverd

A	M	X	O	R	I	G	U	E	R	I	E
L	N	A	B	J	C	O	V	I	O	S	A
G	F	E	I	T	U	D	O	R	P	U	T
O	A	R	C	O	M	I	E	L	L	I	U
S	I	V	A	C	A	B	U	S	S	E	T
B	S	N	I	M	O	G	X	A	C	M	P
L	A	P	I	N	A	L	S	O	S	X	C
A	F	U	M	B	A	N	L	L	U	O	A
U	E	P	O	L	T	O	R	V	E	T	C
E	R	U	P	A	M	B	O	L	E	P	I
T	S	T	A	N	Y	I	S	E	T	R	A
P	O	L	L	A	D	A	I	G	U	A	D

▶ MEDICINA DE CARRER

Per què els bessons no poden anar a la mateixa classe?

Qui no coneix a alguna parella que vesteixi igual als seus fills bessons? Està molt estès en l'àmbit popular que els germans idèntics tenen una vinculació especial i que comparteixen moltes activitats de la vida diària, sovint incloent les aficions i amistats; no obstant això, hi ha un vessant de la ciència que remarca que és important fomentar la individualitat pel desenvolupament propi de la identitat, ja que són dues persones i no una de sola.

Logísticament, és complicat establir diferències en les extraescolars, per exemple, però des de la psicologia es recomana diversificar els interessos i evitar la convergència. D'altres articles, per contra, assenyalen que la separació hauria de ser gradual o que, fins i tot, podria no arribar a donar-se, ja que en si és traumàtic l'inici de l'escola i la distància temporal que s'estableix amb els pares durant la jornada.

Mercè Cabrera,
escriptora i estudiant de Medicina

Vols col·laborar amb nosaltres? Tens dubtes de com es diu una paraula? Envia'ns els suggeriments per al mes vinent al
CNL El Prat de Llobregat:
elprat@cpnl.cat

JUNY-JULIOL 2025

- Alfred PÉREZ ROJO, el 12 de juny, als 70 anys.
- Apolonia GONZÁLEZ TELLADO, el 14 de juny, als 95 anys.
- Jacinta RODRÍGUEZ NAHARRO, el 14 de juny, als 84 anys.
- María MARTÍNEZ SERNA, el 14 de juny, als 93 anys.
- Sergio VILLANOVA ESCRIBANO, el 16 de juny, als 66 anys.
- Catalina FERNÁNDEZ OLIVERO, el 17 de juny, als 88 anys.
- Rosa BEDÓS GARCÍA, el 18 de juny, als 69 anys.
- Mar BAUTISTA FERNÁNDEZ, el 18 de juny, als 55 anys.
- Pablo DIEGO DELGADO, el 18 de juny, als 81 anys.
- Antonia JULVE DE LA CRUZ, el 19 de juny, als 93 anys.
- Emilia SOLER ZARAGOZA, el 19 de juny, als 85 anys.
- Neus COMABASOSA GAMIR, el 21 de juny, als 59 anys.
- Aitor GALICIA CHERTA, el 22 de juny, als 41 anys.
- Toni GAYÁN YAGO, el 23 de juny, als 74 anys.
- Emilia FERNÁNDEZ THOVAR, el 23 de juny, als 89 anys.
- Ramon EDO GUARDIOLA, el 23 de juny, als 83 anys.
- Consuelo GARCÍA ORTIZ, el 24 de juny, als 92 anys.
- María Dolores MESAS CABELLO, el 25 de juny, als 75 anys.
- Paulino HERRERO MARCILLA, el 25 de juny, als 96 anys.
- Paqui FRUCTUOSO VALERO, el 26 de juny, als 61 anys.
- María MARTÍNEZ MUÑOZ, el 26 de juny, als 89 anys.
- Alfredo GARCÍA MORA, el 27 de juny, als 86 anys.
- Manuel SÁNCHEZ PAQUICO, el 27 de juny, als 85 anys.
- Remedios DÍAZ REINA, el 27 de juny, als 77 anys.
- Dolores RODRÍGUEZ CINTAS, el 28 de juny, als 89 anys.
- Jesús LÓPEZ HERRERA, el 29 de juny, als 74 anys.
- Antonio MANZANARES LÓPEZ, el 29 de juny, als 94 anys.
- Manuel GARCÍA REINA, el 29 de juny, als 69 anys.
- Montserrat CODINA PI, el 29 de juny, als 93 anys.
- Rafael LÓPEZ CABRERA, el 30 de juny, als 72 anys.
- Toni OLIVA FLORES, l'1 de juliol, als 79 anys.
- María Luisa CAVALLÉ BARGALLÓ, l'1 de juliol, als 86 anys.
- Lola ROA PELEGRÍN, el 3 de juliol, als 95 anys.
- Julia BUGALLO FERNÁNDEZ, el 3 de juliol, als 98 anys.
- Valeriano RUIZ PÉREZ, el 3 de juliol, als 82 anys.
- Nicolás CALVO MOLES, el 4 de juliol, als 87 anys.
- Teresa MARTÍNEZ ARÉVALO, el 5 de juliol, als 90 anys.
- Joaneta NIETO HEWITSON, el 6 de juliol, als 82 anys.
- María Ángeles LEAL GALLEGO, el 7 de juliol, als 75 anys.
- Carlos CORDERO CASINO, el 7 de juliol, als 59 anys.
- Paquita ESCRIG LÓPEZ, el 8 de juliol, als 79 anys.
- Cayetano LUCHA OLIVARES, el 8 de juliol, als 87 anys.
- Adelaida SEGURA CUTANDA, el 8 de juliol, als 97 anys.
- María Dolores MARTÍNEZ SALINAS, el 8 de juliol, als 85 anys.
- Paquita MURIEL RODRÍGUEZ, el 9 de juliol, als 88 anys.
- Alejandro LUCHA OLIVARES, el 14 de juliol, als 99 anys.
- Paquita JIMÉNEZ AGUILAR, el 15 de juliol, als 79 anys.
- Antonio DECLARA GUTIÉRREZ, el 16 de juliol, als 94 anys.
- Juan SOLANS NIUBÓ, el 16 de juliol, als 77 anys.
- Carmen SÁNCHEZ DOMÍNGUEZ, el 18 de juliol, als 75 anys.

Estimada Rosa, germana, amiga, mare, tieta, cunyada, àvia i nonna

Molts som els que et sentim a prop i lluny a l'hora.

Avui estem tots aquí per poder tancar una manera de viure on tu hi has estat present i, al mateix temps, començar una nova manera de relacionar-nos amb tu.

Et faràs present en algun pensament, en alguna anècdota contada, en forma d'olor, en llàgrima, en rialles, en gestos, en música... tot i que on sempre hi seràs és al cor de molta gent on deixes estima, generositat, valentia i humanitat.

La teva manera de viure ha estat un exemple a seguir. Una manera de viure que ha estat possible gràcies a la teva bondat, tenacitat, optimisme i capacitat de resiliència i especialment fortalesa.

Segur que de tots els viatges que has fet al costat del Joan, el teu amor i company de vida, el que t'ha fet més feliç ha estat el que va començar un 28 de maig de l'any 1956 i que va acabar el dia 18 de juny de 2025. Aquest viatge és el teu viatge de vida, una vida on cada minut l'has viscut intensament i l'has dedicat en gran part al benestar dels altres.

Avui els que som aquí hem compartit d'alguna manera aquest viatge amb tu i em permeto donar-te les gràcies de part de tots. Gràcies per fer del nostre viatge de vida un lloc segur, impregnat d'amor i de suport des de la llibertat.

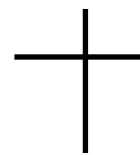
Gràcies per haver fet tan feliç el Papa, el Joan, a mi i a tant de persones.

Hi ha un lloc que tu anomenaves molt i que suposadament hauries d'haver anat moltes vegades... Sempre ens quedarà Honolulu, potser és el lloc on ens podem trobar en somnis. Pel que fa al viure, ho seguirem fent a través de nosaltres.

T'estimem.

Et portem al cor.

Hakuna Matata.

ADELAIDA SEGURA CUTANDA

Ens va deixar el passat 8 de juliol als 97 anys.

La seva família i la gent que l'estimava la recordaran sempre amb tot el carinyo.

DAVID RODRÍGUEZ,
entrenador de la Terlenka que
ha assolit l'ascens a Primera Catalana

**“Apostem
per jugadors
que sentin
el club i la
ciutat”**

/ Foto: SUSANA BAENA

T.ESPIGARES / MANOLO GOL

David Rodríguez ha inscrit el seu nom en la història de la Club Barcelonista Terlenka després d'aconseguir, per primera vegada, l'ascens a Primera Catalana. L'equip pratenc va superar amb èxit la promoció, primer derrotant el Sarrià i finalment imposant-se al Sector Montserratina, de Viladecans.

El pilot i artífex d'aquest èxit és el seu tècnic, David Rodríguez, que va iniciar la seva trajectòria com a jugador al Santa Eulàlia, club on també es va formar com a entrenador. Va dirigir diversos equips del futbol base i, més endavant, el primer equip de l'entitat. Més tard, va passar pel Sant Genís-Penitents i va dirigir durant dues temporades la Unificació Bellvitge abans d'arribar a la Terlenka, on la temporada vinent encetarà el seu tercer any al capdavant de l'equip. Veí del barri de Santa Eulàlia, a l'Hospitalet, David Rodríguez té trenta-cinc anys, està casat i és pare d'una filla.

■ **Quin valor dones a aquest ascens en l'àmbit amateur, dins d'un club històricament vinculat al futbol base?**

■ Té un valor molt alt. En dotze temporades en el futbol amateur, s'han aconseguit tres ascensos, des de la quarta categoria fins a la Primera Catalana. Si deixem de banda la Lliga Elit, que es va crear fa només dos anys, estaríem a un sol pas de jugar a Tercera Divisió. Crec que el club està fent una gran feina, s'està apostant per gent de la casa, i aquesta és precisament la seva filosofia: tenir jugadors que s'identifiquin amb el club i amb la ciutat. El resultat d'aquesta aposta és molt positiu, i ara el repte és competir bé en aquesta nova categoria.

■ **Entenc que la majoria dels jugadors són de la casa?**

■ Sí, la gran majoria són gent d'aquí. Aquesta temporada només teníem cinc fitxes de jugadors que no són del Prat. La resta són futbolistes formats al club o de la mateixa ciutat. Aquesta és la filosofia de la Terlenka, i quan vaig signar ja sabia que havíem de treballar dins d'aquests paràmetres.

■ **I això continuarà sent així la temporada vinent?**

■ Sí, tindrem sis o set jugadors de fora, però la resta continuaran sent d'aquí.

■ **Amb la teva renovació tançada, ja tens perfilat l'equip per a la temporada vinent?**

■ Sí, està gairebé definida. Volem reconèixer la feina de la gent que fa anys que treballa i lluita pel club, i per això hem renovat catorze jugadors de l'actual plantilla. A més, promocionarem dos jugadors del nostre amateur B i incorporarem vuit reforços externs, tres dels quals són del Prat.

■ **L'equip va tenir un bon rendiment, però el tram final va generar dubtes?**

■ Sí, la veritat és que a la segona volta vam encadenar una mala ratxa de resultats que va afectar la nostra confiança. Però també és cert que, en els moments clau, vam saber reaccionar com a grup, trobar la fórmula adequada i acabar fent un play-off molt bo.

■ **Llavors, per a tu, quin ha estat el moment clau?**

■ Crec que després de superar l'última jornada contra l'Almeda, l'ambient que es respirava a l'equip era molt positiu. A l'inici d'aquella setmana, érem 23 jugadors entrenant, molt motivats i amb una gran il·lusió. Però, sobretot, el moment clau va

ser la tornada contra el Sarrià a l'Estruch. Per a mi, ells eren el millor equip i l'obstacle més difícil. Aquell dia em vaig convèncer que això no se'ns podia escapar.

■ **Després del play-off de l'any passat, què ha marcat la diferència aquest cop?**

■ Aquest any teníem una plantilla més compensada i hem arribat millor al tram final de temporada. L'any passat vam afrontar el play-off amb baixes i amb jugadors importants tocats. En canvi, aquest any el nostre fons d'armari ha estat més sòlid. A més, el fet de poder jugar les tornades a casa ens ha ajudat molt; el factor camp ha estat clau.

■ **Per tant, el paper de l'afició ha estat determinant?**

■ Indubtablement. Estem molt agraïts a tota la gent que hem aconseguit portar a l'Estruch, especialment als Terlenka Hooligans, perquè el seu suport ha estat brutal. Ens han empès quan més ho necessitàvem.

■ **En les dues eliminatòries s'ha vist que l'equip ha reaccionat molt bé en moments complicats.**

■ Sí, és una cosa que havíem remarcat molt i que havíem parlat entre nosaltres. L'equip ha sabut aixecar-se en els moments difícils, i ho ha fet amb molt nivell, tenint en compte que som un equip amateur.

■ **Tot i l'ascens, els jugadors continuaran sense percebre cap compensació econòmica?**

■ Sí, encara que pugui sorprendre, aquest any, almenys, sí. Evidentment, intentarem cuidar els jugadors tot el que puguem, que no els falti res, però econòmicament el que percebran serà zero. Això té molt mèrit: aconseguir que nois que treballen tot el dia vinguin tres dies per setmana a entrenar a les nou de la nit i després competeixin a un

Passa a la pàgina següent ►

► Ve de la pàgina anterior

nivell com el de Primera Catalana, és admirable.

■ **En aquesta categoria no hi deu haver gaires equips com vosaltres...**

■ Jo crec que no. Segurament serem l'equip amb el pressupost més baix de la categoria. La majoria dels altres equips, com a mínim, tenen primes per partit guanyat. Tot i això, som conscients de la nostra realitat i l'assumim. Apostem per gent jove i amb ganes de créixer. El jugador que ve a la Terlenka sap que no ho fa per diners, sinó per tenir una oportunitat de progressar i fer un salt qualitatiu a llarg termini.

■ **I el club, com afrontarà aquest ascens?**

■ Hem de continuar amb les mateixes bases que ens han portat fins aquí. Evidentment, intentarem professionalitzar tot el que puguem, perquè la categoria ho exigeix, però tampoc cal buscar res diferent. Al final, en el futbol està tot inventat. Continuarem amb el sistema i la dinàmica que ens han funcionat durant la Promoció.

■ **Amb la bona trajectòria de l'equip, hi ha hagut jugadors temptats per altres clubs?**

■ Només Nico ha estat en negociacions amb l'AE Prat, i fins a l'últim moment no va prendre la decisió de seguir amb nosaltres. La resta de jugadors ho tenien molt clar: estan contents aquí i el que volen és continuar i fer història amb aquest club a Primera Catalana.

■ **Objectius per a la temporada vinent?**

■ Primer de tot, assegurar la permanència i donar continuïtat al projecte. No ens posarem límits, però sí que hem de tocar de peus a terra. Sabem que serà molt difícil, perquè serem el club més modest de la categoria, però tenim jugadors amb molta ambició i ganes de deixar el seu nom en aquesta nova etapa. ◀

FUTBOL. PRIMERA CATALANA

La Terlenka s'imposa en el primer amistós de la pretemporada

L'equip al complet amb el diploma per l'ascens atorgat per l'Ajuntament. / Foto: Terlenka

REDACCIÓ / L'equip de David Rodríguez va fer una pausa durant les vacances per disputar un partit amistós, ja com a conjunt de Primera Catalana. El rival va ser l'Al Ittihad sub-21, un equip on ara treballa el pratenc Quim Bartolomé com a preparador físic. La Terlenka es va endur la victòria per 1-0, gràcies a un gol matiner de Xexi Rodríguez, en un matx que va servir per començar a agafar ritme de competició i provar noves peces dins de l'equip que començarà la pretemporada el pròxim 18 d'agost.

Reconeixement institucional

Paral·lelament, el Terlenka, juntament amb altres entitats que han obtingut resultats destacats durant la primera meitat de l'any, ha estat reconegut per l'Ajuntament del Prat pel seu ascens a Primera Catalana. L'alcaldeessa, Alba Bou, i la regidora d'Esports, Débora Garcia, van retre homenatge als jugadors, tècnics i directius del club amb un diploma commemoratiu, en un acte celebrat recentment al consistori. ◀

ATLETISME-MARXA

Martínez frega la medalla a l'Europeu

T.E. / El marxador pratenc Óscar Martínez va ser tercer als 10.000 m marxa a l'Europeu sub-23, d'atletisme que es va disputar a Bergen (Noruega), però una penalització d'un minut el va relegar a la setena posició, tot i aconseguir marca personal (39:58.84). El potablava es va proclamar una setmana abans campió d'Espanya sub-23 en la prova disputada a Badajoz, assolint la medalla d'or amb un temps de 41:39.21. ◀

Plantilla actual de la Terlenka

Porters: Miguel Gabaldón (U. Bellvitge) i Àlex Alonso. **Defenses:** Sergio Herrero (Sitges), Marcos Bejerano (U. Bellvitge), Édgar, Lara, Capde, Alfa, Martos i Moya. **Migcampistes:** Iker Fernández (Horta), Rubén Migueles (Viladecans), Aitor Riu (U. Bellvitge), Martín González (Peña Barcelonista Sant Vicenç), Campos, Benítez i Adri Vives. **Davanters:** Luis Sánchez (Prat B), Emilio Blanco (Gavà), Kilian i Santi (Terlenka B), Nico, Xexi Rodríguez, Cabello i Taku. **Baixes confirmades:** Aitor, Kike, Juanfran, Valdivia, Chechi, Mario, Iván, Juan Amador i Javi López

Óscar Martínez, a Bergen. / Foto:OM

FUTBOL. LLIGA ELIT

L'AE Prat estrenarà nova gespa al Sagnier la temporada vinent. / Foto: AEPrat

El Prat continua perfilant la plantilla per a la nova temporada

MANOLO GOL / El tècnic David Vilajoana ja té 21 jugadors per començar la pretemporada, que s'iniciarà el pròxim 13 d'agost. Tant ell com el director esportiu, Pepe Delgado, han treballat intensament les darreres setmanes per tancar renovacions i incorporar nous efectius. El dia d'avui, la plantilla presenta aquesta configuració:

Porters: Dani Guiseris (proce-

dent del Cerdanyola) i Guillem Coves (Sarrià).

Defensors: Rubén Gómez i Carlos García (Vilafranca), Pol Aldabó (Horta), David Hidalgo (Fraga), Marc Muñoz (Vilassar), Roger Peña (Vilanova), David Adan, Jordi Buyreu.

Migcampistes: Abel Cortina i Adri Toro (Vilafranca), Xavi Pluvins (El Barrio, Kings League), Marc Font (del filial), Moli (juvenil), Àlex Sánchez, Gustavo.

Davanters: Àlex Plaza (Castelldefels), Adri Rivas (ex-Badalona), Ricky Vidal (Horta), Marc Padilla (L'Escala), Martín Valeviev Donchev (Damm).

Calendari de partits amistosos:

21 d'agost: Som Maresme – Prat

24 d'agost: Sabadell B – Prat

30 d'agost: Igualada – Prat

31 d'agost: Europa B – Prat

4 de setembre: Gavà – Prat

6 de setembre: Viladecans – Prat

11 de setembre: Prat – Argentina

14 de setembre: Prat – Pirinaica

Els dos darrers enfrontaments es disputaran al Municipal Sagnier, ja amb la nova gespa artificial que s'està instal·lant aquests dies. ◀

TAEKWONDO

Nora El Harche, or a Basauri

La pratenca Nora El Harche (Do Jon) va aconseguir la medalla d'or en la categoria -59 kg a l'Open de Basauri, un dels tornejos més prestigiosos del taekwondo estatal. També hi van destacar Alicia Calvo (plata, -49 kg) i Marwa Chentouf (bronze, -55 kg). Totes tres van competir amb la selecció catalana, gran guanyadora del torneig.

FUTBOL

Quim Bartolomé canvia d'equip però manté ciutat

El pratenc i preparador físic Quim Bartolomé ha fixat per l'Al Ittihad Sub-21, equip de la ciutat saudita de Jeddah. Tot i canviar de club, Bartolomé continuarà a la mateixa ciutat on va treballar la temporada passada amb el primer equip del Jeddah, que competeix a la Segona Divisió saudita.

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Lucía Revilla, bronze a cèrcol

La pratenca Lucía Revilla, del CECR Gavà, ha aconseguit la medalla de bronze en l'aparell de cèrcol en la categoria sènior, amb una excel·lent puntuació de 16,350 al Campionat de Catalunya de Gimnàstica Rítmica – Nivell 7, celebrat aquest mes a Vic.

BÀSQUET

Mario del Campo, serà l'encarregat de liderar aquesta nova etapa. / Foto: CBPRAT

El CB Prat renuncia a la Segona FEB i jugarà a la Tercera

J. CENTELLES / Dos anys després de renunciar a la plaça a la LEB Or —aconseguida esportivament en una de les millors temporades de la seva història—, el Club Bàsquet Prat ha anunciat que no competirà tampoc a la LEB Plata (Segona FEB) la pròxima temporada. Tot i haver arribat enguany a les semifinals d'ascens, l'esforç a la pista no ha estat suficient per garantir la continuïtat en una categoria on el club ha estat present durant dues dècades, portant el nom del Prat per tot l'Estat espanyol.

La vinculació amb el Joventut de Badalona, en la temporada que tot just ha acabat, ha estat purament nominal. A diferència d'anys anteriors, el Joventut no ha cedit ni l'entrenador ni els 4 o 5 joves jugadors.

La manca de suport real d'aquesta vinculació va obligar el club a assumir la contractació d'un entrenador i a fitxar jugadors per cobrir les vacants que, en teoria, havien d'ocupar joves vinculats, generant així un important desequilibri econòmic. A més, la nova competició impulsada per la FEB per a jugadors menors de 22 anys dins dels equips ACB —on el Joventut tindrà el seu propi conjunt— ha deixat definitivament sense efecte la col·laboració entre ambdues entitats.

Nova etapa a la Tercera FEB

Davant d'aquest escenari, la Junta Econòmica —ratificada per la directiva— ha decidit renunciar a la plaça a la Segona FEB i competir a la Tercera, amb dos objectius clars: En primer lloc, sanejar l'economia del club, reduint despeses com els drets federatius, desplaçaments o la participació a la Copa Espanya. Els desplaçaments es limitaran a Ara-

gó, Balears (amb subvenció) i Catalunya, i la plaça s'ha permutat amb La Bisbal. I per altre, reforçar el vincle local, formant un equip competitiu amb jugadors compromesos i d'esperit potablava per intentar, un cop estabilitzada l'economia, tornar a la Segona FEB.

Nou entrenador i continuïtat del bloc

L'exjugador i tècnic Mario del Campo —amb una destacada trajectòria a les categories formatives del FC Barcelona— serà l'encarregat de liderar aquesta nova etapa. Després de reunir-se amb diversos jugadors de la temporada passada, ha presentat un projecte ambiciós però realista, ajustat a les noves limitacions salarials i de categoria.

La resposta ha estat positiva: molts jugadors han acceptat el repte i la columna vertebral de l'equip es mantindrà com Sergi Costa, Marc Sesé, Quim Salvans, Ignacio Nogués i Thomas Smallwood.

Lliga Catalana: primer repte del nou projecte

El CB Prat disputarà la Lliga Catalana a partir de l'11 de setembre dins el Grup 6 davant el Cornellà, Castelldefels i Tecla Sala de l'Hospitalet. Cal recordar que el CB Prat és l'equip amb més Lligues Catalanes conquerides tant en categoria EBA com FEB.

Canvis institucionals

En aquest procés de reestructuració, Gabriel Clarés no continuarà com a director general del club. La manca de recursos econòmics i l'absència de patrocinadors han estat claus en una decisió que arriba en un moment decisiu pel futur esportiu i institucional del CB Prat. ◀

TRIATLÓ

Els triatletes pratencs, protagonistes al Mundial de Pontevedra

T.E / Bons resultats dels esportistes pratencs al Mundial Multiesport celebrat a Pontevedra, amb una destacada presència tant en les proves d'elit com en les de grups d'edat d'esportistes del Prat Triatló 1994.

En categoria elit, Gemma Frigola va participar en el mundial de duatló de carretera, aconseguint una meritòria 10a posició absoluta i finalitzant 4a en la categoria sub23. També Laia Díaz, en el mundial d'aquatló, va situar-se en la 25a posició absoluta i 9a entre les sub23. Per la seva part, Álvaro Gallardo, també a l'aquatló, va completar una gran cursa assolint la 23a posició absoluta i 5a en la categoria júnior.

Pel que fa a les proves de grups d'edat (GGEE), els esportistes pratencs han aconseguit una autèntica collita de medalles en les diferents modalitats:

Triatló Cross

Or: Gerard Rodríguez (GGEE 20-24)

Plata: Albert Torres (GGEE 50-54)

Bronze: Aleix Sellarès (GGEE 30-34)

Duatló Cross

Or: Gerard Rodríguez (GGEE 20-24)

i Aleix Sellarès (GGEE 30-34).

Plata: Albert Torres (GGEE 50-54).

Bronze: Àngel Martínez (GGEE 70-74)

Aquabike

Bronze: Albert Torres (GGE 50-54)0

Gerard Rodríguez i Aleix Sellarès van ser dos dels destacats esportistes que van aconseguir pujar als podis a Pontevedra. / Foto: PT1994

PATINATGE DE VELOCITAT

Els esportistes pratencs brillen a l'Europeu amb set medalles

T.ESPIGARES / Els patinadors de velocitat del CPV El Prat que han format part del combinat espanyol que han pres part en el Campionat d'Europa disputat a Gross-Gerau (Alemanya) han tornat amb un gran èxit sota el braç: set medalles que confirmen el bon moment que viu el patinatge local. El combinat estatal ha sumat un total de 21 metalls (4 d'or, 11 de plata i 6 de bronze), dels quals un terç han estat obra dels representants pratencs.

La patinadora Luisa González ha estat una de les protagonistes indiscutibles del campionat, amb tres medalles de plata en les distàncies de 100 i 200 metres cronometrats i en els 500 metres sprint.

Sergi Álvarez també ha tingut una actuació destacada, amb una plata en els 10.000 metres eliminació i un bronze en el relleu 3.000. Per completar l'èxit pratenc, Ona Rodríguez i Adrià Fernández han sumat dues medalles de plata més

Luisa González recollint una de les medalles a l'Europeu. / Foto: LG

en la prova de relleus 3.000 metres eliminació.

Luisa González, convocada per als World Games

Immediatament després del seu retorn d'Alemanya, Luisa González ha estat convocada pel seleccionador nacional per formar part de l'equip espanyol que competirà als World Games 2025, que se celebraran a Chengdu (Xina) del 6 al 17 d'agost de 2025.

Leyre Fernández i Hugo López, brillants al Nacional Base

Pel que fa a les categories base, els esportistes del CPV El Prat van pujar tres vegades al podi en els Campionats d'Espanya celebrats a Pamplona. En categoria aleví femení, Leyre Fernández va conquerir la medalla de plata als 3.000 punts i el bronze als 1.500 m línia. En la categoria aleví masculí, Hugo López va obtenir l'or en la volta al circuit i el bronze als 1.500 m línia. ◀

NATACIÓ

Bona actuació d'Ortiz i Prieto al Campionat d'Espanya Absolut d'Estiu

T. ESPIGARES / Mallorca va acollir la gran cita anual de la natació amb la celebració del CXII Campionat d'Espanya Absolut d'Estiu en piscina de 50 metres – Open Trials Astralpool Mallorca 2025. Entre els participants destacava la presència dels dos nedadors pratencs més rellevants: Carlos Ortiz (CE Mediterrani) i Iker Prieto (CN Barcelona), que van protagonitzar una excel·lent actuació, millorant diverses marques personals (MMP) i aconseguint molt bones classificacions finals.

Cal remarcar el cinquè lloc d'Ortiz als 400 estils, amb una nova millor marca personal de

Carlos Ortiz, a la dreta, al podi del Campionat de Catalunya d'Aigües Obertes. / Foto: CristinaMartinez

4:28.38, i el setè lloc de Prieto als 100 braça, amb un temps d'1:02.65.

A més, Carlos Ortiz va su-

mar un nou èxit en proclamar-se tercer al Campionat de Catalunya d'Aigües Obertes, disputat a Tarragona. Ortiz va aconseguir la medalla de bronze en la prova absoluta de 5 km, com-

pletant una cursa extraordinària en què va formar part del grup capdavanter durant tot el recorregut, quedant a tan sols nou segons del guanyador. ◀

NATACIÓ

Àlex Velasco, subcampió de Catalunya benjamí de 200 lliures / Foto: CNPrat

Carmen Riquelme es penja dues medalles de plata al Campionat d'Espanya Màster

DELTA / El Club Natació Prat ha tancat una gran actuació al Campionat d'Espanya Open d'estiu de Natació Màster, celebrat a les instal·lacions del CN Metropole, a Las Palmas de Gran Canària. En una competició que ha reunit 1.251 nedadors de 160 clubs de tot l'Estat, el club pratenc ha brillat amb dues medalles de plata i diversos rècords personals.

Carmen Riquelme ha estat la gran protagonista del club, penjant-se dues medalles de plata en les proves de braça: als 50 metres amb un temps de 35.76, i als 100 metres, on ha assolit una nova millor marca personal amb 1:19.15. També ha destacat en els 200 estils, millorant el seu registre anterior.

Plata per a Àlex Velasco als 200 lliures

En clau local de promoció, cal destacar la notable participació del Club Natació Prat al Campionat de Catalunya en categoria benjamí, celebrat a les instal·lacions del CN Reus Ploms. L'actuació més destacada va ser la d'Àlex Velasco, que va aconseguir una brillant medalla de plata als 200 metres lliures, confirmant la seva prometedora trajectòria. També mereix una menció especial Vinyet Villena, que va assolir una meritòria sisena posició de Catalunya en els 100 metres lliures. ◀

ATLETISME

Triomfs destacats del Pratenc AA i Triplay Prat

T. ESPIGARES / Les pistes Moisès Llopart del CEM Sagnier del Prat van viure la victòria de l'atleta del Pratenc Julen Nebot al Campionat de Catalunya sub 14 en la prova dels 600 metres, assolint la seva millor marca personal de la temporada amb un temps d'1:36.21.

Dins de la nombrosa participació potablava, en aquest campionat cal destacar també la gran actuació d'Asier Declara, aconseguint dues quartes posicions en les proves de 150 i 800 metres, així com la bona cursa d'Arnau Miralles, quedant-se també a les portes del podi amb una quarta posició als 3.000 metres marxa.

Canviant de competició, plata va aconseguir també Hugo Marin (Pratenc AA) al Campionat de Catalunya sub10 a Castellar del Vallès on va millorar la seva marca personal als 400 metres amb 1:11:15.

Quatre medalles d'or dels Màsters

Paral·lelament, l'equip màster del Pratenc AA a La Nucia (Alacant) competia pel Campionat d'Espanya Màster a l'ai-

Julen Nebot, al primer lloc del podi del Campionat de Catalunya celebrat al Prat. / Foto: PratencAA

re lliure, on va aconseguir un balanç espectacular de quatre medalles d'or. Els nous campions d'Espanya en les seves respectives categories són: Geraldine Garcia (F45) en salt de llargada, Isaac Piñero (M40) en els 400 metres, Fabián Campo (M75) en els 800 metres, Noelia Jiménez (F45) en els 2.000 metres obstacles.

Ressaltar també, la medalla de bronze de la Sílvia Ruiz del Cornella At. en la prova de perxa al Campionat de Catalunya sub 23 que s'ha disputat en la pista del Vendrell.

Continuant amb els triomfs potablava, més que destacat és el bronze de Roger Arias, del Triplay Prat (que enguany competia amb la samarreta del RTC Running Club), als 3.000 m del Campionat de Catalunya sub-16, disputat a Sant Celoni, amb una marca de 9:25.07, la millor de la temporada. En aquesta mateixa competició, la Ivet Vila del Pratenc AA va signar una excel·lent quarta posició en el salt de llargada, amb un salt de 5,11 m, millor marca personal, quedant ben a prop del podi. ◀

VÒLEI

Alex Pérez, al Mundial sub19 a l'Uzbekistan

Alex Pérez, jugador del Viking Vòlei Prat, ha estat convocat per formar part de la selecció espanyola Sub-19 que participarà en el Campionat del Món de la categoria, que se celebrarà a l'Uzbekistan del 24 de juliol al 3 d'agost. El pratenc forma part del programa GET Blume, el centre d'alt rendiment impulsat per la Federació Catalana de Voleibol, que treballa per potenciar el desenvolupament esportiu dels joves talents del vòlei català.

FUTBOL

Héctor Rangel fitxa pel Sevilla Atlético

El defensa central pratenc Héctor Rangel, fins ara jugador del juvenil del FC Barcelona, s'incorpora al Sevilla Atlético, equip del Grup 2 de la Primera Federació. Amb només 18 anys, Rangel arriba lliure després d'una temporada exitosa amb el conjunt blaugrana, amb qui s'ha proclamat campió de Lliga i Copa, a més de disputar dos partits de la UEFA Youth League on també es va proclamar campió.

HOQUEI

Gran èxit de participació i esportivitat al X Torneig Pota Blava del Club Hoquei Prat

DELTA / El desè Torneig Pota Blava d'hoquei patins, celebrat al Pavelló Sagnier, ha esdevingut un autèntic referent en l'àmbit català, reunint 31 equips de 14 clubs d'arreu de la península. La participació internacional ha estat destacada, amb la presència del CACO de Portugal, que va competir amb tres equips, i del Club Patín Cajar de Granada, amb dos conjunts. En total, més de 310 jugadors han pres part en una cita esportiva que ha inclòs la disputa de 50 partits i ha aplegat prop de 5.000

Gran nivell esportiu al X Torneig Pota Blava del Club Hoquei Prat / Foto: CHPrat

espectadors al llarg del cap de setmana.

El torneig ha ofert un gran espectacle esportiu, amb partits intensos i de qualitat a totes les

categories. Destaquen especialment les actuacions de la Selecció del Baix i del Club Patín Cajar, amb un alt rendiment al llarg de la competició.

Els guanyadors han sigut: **Prebenjamí:** CACO (Portugal). **Benjamí:** UEH Barberà. **Aleví:** CH Corbera. **Infantil Plata:** CP Calafell. **Infantil Or:** UEH Barberà. **Juvenil Plata:** Selecció del Baix. **Juvenil Or:** Club Patín Cajar. **Sènior Femení:** FC Martinenc. **Prebenjamí Consell:** CH Prat. **Aleví Consell:** CE Cornella.

A banda de l'activitat esportiva, el torneig va comptar amb una exhibició de patinatge artístic a càrrec del Club Patinatge Artístic Sagnier i amb un espectacular Partit de les Estrelles, on van participar entrenadors, exjugadors i figures destacades de l'hoquei patins. ◀

TAEKWONDO

Els clubs pratencs tanquen la temporada amb moltes medalles als Campionats de Catalunya

A la foto, Saul Maya del Do Jon (a l'esquerra) i Mario Agudo del Studio Fran Martin, dos dels pratencs recentment proclamats campions de Catalunya Infantil. / Foto: DJ/SFM

T.E. / El Pavelló de la Mar Bella de Barcelona va acollir la darrera gran cita del taekwondo pratenc abans de l'aturada estiuenca: el Campionat de Catalunya Infantil de Promoció de Competició. L'esdeveniment va reunir joves esportistes nascuts entre els anys 2011 i 2017, amb una destacada representació dels clubs de la nostra ciutat.

La participació pratencs es va traduir en una gran collita de 30 medalles. El Club Do Jon va ser el més premiat, amb un total de 20 metalls (4 d'or, 7 de plata i 9 de bronze). El Studio Fran Martín va aconseguir 8 medalles (2 ors, 1 plata i 5 bronzes), mentre que el Nippon Prat va completar el podi local amb 1 plata i 1 bronze.

Entre els resultats més brillants, cal destacar els sis nous campions de Catalunya: Saül Maya, Victoria Ruiz, Akram Chelh i Eros Cobo, del Do Jon, i Jon Herrera i Mario Agudo del Studio Fran Martín.

El Prat destaca al Trofeu de Catalunya de

promoció júnior de Taekwondo i Hapkido

També el Poliesportiu de la Mar Bella de Barcelona va ser el lloc de celebració del Trofeu de Catalunya de taekwondo de Promoció Júnior i Hapkido per les categories infantil i adult, on els esportistes potablava van tenir una destacada participació. Entre les dues competicions, el Gimnàs Studio Fran Martín va aconseguir un total de tres medalles d'or, tres de plata i dues de bronze, mentre que el Do Jon va assolir una d'or.

De tot el medaller cal ressaltar als esportistes que van pujar al més alt del podi: Daniel Roca (júnior-Studio Fran Martín), Toni Martínez i Igor Gómez (parelles Hapkido màster-Studio Fran Martín), Julio Carrasco i José Juan Calvo (parelles Hapkido màster-Studio Fran Martín) i Laura Maya (júnior-Do Jon).

La resta de medalles de totes les competicions es poden consultar a: www.periodic-delta.cat. ◀

MOTOR

Joel Esteban al centre celebrant la victòria amb el seu equip. / Foto: CFMoto Aspar Júnior Team

Joel Esteban torna a vèncer a la JuniorGP

T.ESPIGARES / El Circuit de Nevers Magny-Cours, a França, va ser l'escenari on Joel Esteban (CFMoto Aspar Júnior Team) va tornar a pujar al podi per primera vegada des del 2023. El pilot pratenc es va imposar en una cursa marcada per les condicions complicades, després que la pluja caiguda just abans de l'inici obligués a reduir la prova a només 10 voltes. Sortint des de la 14a posició de la graella, Esteban va protagonitzar una remuntada espectacular sobre l'asfalt mullat, travessant la línia de meta en primera posició. Va superar l'irlandès Casey O'Gorman (Estrella Galicia 0,0) i el seu company d'equip Rico Salmela, que completaren el podi.

Amb aquesta victòria, Esteban escala fins al tercer lloc de la classificació general del campionat, liderat per Brian Uriarte (UAX SeventyTwo Artbox). La següent cita serà el 27 de juliol al circuit de Motorland (Aragó). ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Sempre
al vostre
costat

